II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2021/1943 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Ιουνίου 2021

σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2011/CP) την οποία έθεσε σε εφαρμογή η Σλοβακία υπέρ της NCHZ

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2021) 4185]

(Το κείμενο στη σλοβακική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την απόφαση με την οποία η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([1]),

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1.1. Κίνηση και περάτωση της επίσημης διαδικασίας έρευνας

(1) Με επιστολή της 2ας Ιουλίου 2013, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Σλοβακία ότι αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([2]) (στο εξής: ΣΛΕΕ) για διάφορα μέτρα υπέρ της Novácke chemické závody (στο εξής: NCHZ) που φέρεται να έθεσε σε εφαρμογή η Σλοβακία.

(2) Η Επιτροπή, με την απόφασή της (ΕΕ) 2015/1826 ([3]), της 15ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) την οποία έθεσε σε εφαρμογή η Σλοβακία υπέρ της NCHZ (στο εξής: αρχική απόφαση), κατέληξε στο συμπέρασμα, στο άρθρο 2, ότι η απόφαση που εξέδωσε η επιτροπή πιστωτών με την οποία επιτράπηκε η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ μετά τη λήξη ισχύος του νόμου για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας, δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

(3) Η διαδικασία που προηγήθηκε της έκδοσης της αρχικής απόφασης περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 1 έως 9 αυτής.

([1]) Απόφαση της Επιτροπής C(2013) 3555 final της 2ας Ιουλίου 2013 (ΕΕ C 297 της 12.10.2013, σ. 85).
([2]) ΕΕ C 297 της 12.10.2013, σ. 85.
([3]) ΕΕ L 269 της 15.10.2015, σ. 71.

1.2. **Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-284/15**

(4) Κατόπιν προσφυγής που άσκησε η AlzChem AG, το Γενικό Δικαστήριο, με την απόφασή του της 13ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-284/15 ([4]), ακύρωσε το άρθρο 2 της αρχικής απόφασης με την αιτιολογία ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την εκτίμησή της σχετικά με την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος και τη δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος, όσον αφορά την απόφαση να επιτραπεί η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010 (στο εξής: μέτρο). Ειδικότερα, η ανεπαρκής αιτιολογία αφορούσε i) τον ρόλο του πρωτοδικείου του Trenčín (στο εξής: πτωχευτικό δικαστήριο) στη λήψη απόφασης σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ, ii) την ύπαρξη δικαιωμάτων αρνησικυρίας των δημόσιων πιστωτών κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ, iii) τον κίνδυνο συσσώρευσης των απαιτήσεων πιστωτών μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010 και iv) τη συνάφεια της οικονομικής ανάλυσης και της παρουσίασης εκ μέρους των μελών της διοίκησης της NCHZ για τη λήψη αποφάσεων των πιστωτών τον Ιανουάριο του 2011.

(5) Όσον αφορά το πρώτο σημείο, δηλαδή τον ρόλο του πτωχευτικού δικαστηρίου στη λήψη απόφασης σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι στην αρχική απόφαση η Επιτροπή έπρεπε να είχε εξηγήσει τον τρόπο με τον οποίο είχε αντιληφθεί τον ρόλο του πτωχευτικού δικαστηρίου στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και τους λόγους που την οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι η απόφαση για τη συνέχιση της NCHZ δεν ήταν καταλογιστέα στο πτωχευτικό δικαστήριο. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η αρχική απόφαση αναφέρει σε πολλές περιπτώσεις την απόφαση των πιστωτών της 26ης Ιανουαρίου 2011 ([5]), με την οποία αποφάσισαν ότι η NCHZ έπρεπε να συνεχίσει να λειτουργεί, χωρίς να αναφερθεί στην παρέμβαση του πτωχευτικού δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2011 με την οποία η απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2011 κατέστη δεσμευτική για τον σύνδικο της πτώχευσης. Επίσης, η εκτίμηση της δυνατότητας καταλογισμού στην αρχική απόφαση δεν ανέφερε την απόφαση του δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2011.

(6) Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 11ης Απριλίου 2018, όταν ρώτησε την Επιτροπή αν το πτωχευτικό δικαστήριο όφειλε απλώς να εξετάσει την τήρηση των τυπικών πτυχών της απόφασης των πιστωτών ή αν όφειλε, επιπλέον, να ελέγξει το κύρος της απόφασης και αν μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό συμπέρασμα, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να απαντήσει συναφώς. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε επίσης τις ιδιαίτερες περιστάσεις υπό τις οποίες το πτωχευτικό δικαστήριο παρενέβη στην υπό κρίση υπόθεση, δηλαδή ως μέλος του αρμόδιου οργάνου ([6]).

(7) Όσον αφορά το δεύτερο σημείο, δηλαδή τα δικαιώματα αρνησικυρίας των δημόσιων πιστωτών, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η αρχική απόφαση περιείχε αντιφατικές εξηγήσεις ως προς το αν οι ενέγγυοι πιστωτές που ήταν μέλη του αρμόδιου οργάνου ([7]) συνιστούσαν «όργανο» το οποίο λαμβάνει αποφάσεις με πλειοψηφία ή αν εξέφραζαν τις απόψεις τους ατομικά· στη δεύτερη περίπτωση, η αρχική απόφαση δεν ανέφερε τους λόγους για τους οποίους τα μέλη δεν είχαν δικαίωμα αρνησικυρίας ([8]).

(8) Όσον αφορά το τρίτο σημείο, δηλαδή τον κίνδυνο συσσώρευσης απαιτήσεων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, μολονότι η αρχική απόφαση είχε διαπιστώσει την ύπαρξη κινδύνου αύξησης των απαιτήσεων όσον αφορά ορισμένους ενέγγυους πιστωτές μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010, δεν ήταν σαφές αν και με ποιον τρόπο η Επιτροπή έλαβε υπόψη τον κίνδυνο αυτόν κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε περαιτέρω ότι το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η απόφαση των δημόσιων πιστωτών για συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ που ελήφθη ταυτόχρονα και υπό τις ίδιες συνθήκες (pari passu) με τις αποφάσεις των συγκρίσιμων ιδιωτών πιστωτών, δεν συνάδει με άλλο σημείο στην αρχική απόφαση στο οποίο αναφέρεται ότι ορισμένοι από τους εν λόγω δημόσιους πιστωτές βρίσκονταν σε διαφορετική κατάσταση, καθώς οι απαιτήσεις τους είχαν αυξηθεί κατά τη διάρκεια της πτώχευσης της NCHZ ήδη κατά την περίοδο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010.

([4]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950.

([5]) Ειδικότερα, αιτιολογικές σκέψεις 14, 26 και 32 και άρθρο 2 της αρχικής απόφασης.

([6]) Όπως ορίζεται στην αιτιολογική σκέψη 18 και αναφέρεται στην απόφαση ως η «αρμόδια επιτροπή».

([7]) Όπως ορίζεται στην αιτιολογική σκέψη 18 και αναφέρεται στην απόφαση ως η «αρμόδια επιτροπή». Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι ο λόγος που αφορούσε το δικαίωμα αρνησικυρίας αφορούσε μόνο τους ενέγγυους δημόσιους πιστωτές που ήταν μέλη της αρμόδιας επιτροπής και όχι αυτούς που ήταν μέλη της επιτροπή πιστωτών (βλ. σκέψη 84 της απόφασης).

([8]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950, σκέψεις 94 και 95.

(9) Όσον αφορά το τέταρτο σημείο, δηλαδή τη συνάφεια της οικονομικής ανάλυσης και της παρουσίασης εκ μέρους των μελών της διοίκησης για τη λήψη αποφάσεων από τους πιστωτές τον Ιανουάριο του 2011, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι, σύμφωνα με την αρχική απόφαση, και τα δύο αυτά έγγραφα συνέβαλαν στη διαμόρφωση της απόφασης των προπτωχευτικών πιστωτών. Όσον αφορά την οικονομική ανάλυση, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ορθώς η Επιτροπή έκρινε ότι η οικονομική ανάλυση μπορούσε να χρησιμεύσει ως βάση για την απόφαση των πιστωτών· ωστόσο, επισήμανε επίσης ότι η αρχική απόφαση δεν ανέφερε ότι η ανάλυση αυτή έλαβε υπόψη το κόστος συνέχισης της NCHZ για τους πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις είχαν αυξηθεί κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας. Συνεπώς, δεν ήταν σαφές για ποιον λόγο η συμπεριφορά των εν λόγω πιστωτών έπρεπε να εξεταστεί υπό το πρίσμα του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή με βάση την εν λόγω ανάλυση. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης αλυσιτελές το επιχείρημα της AlzChem ότι η παρουσίαση της διοίκησης δεν ήταν συναφής για την εκτίμηση της συμπεριφοράς των δημόσιων πιστωτών. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η αρχική απόφαση δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη συνάφεια των δύο αυτών εγγράφων —της οικονομικής ανάλυσης και της παρουσίασης της διοίκησης— για τους σκοπούς της εκ μέρους της Επιτροπής ανάλυσης σχετικά με την κατάσταση των δημόσιων πιστωτών των οποίων οι απαιτήσεις είχαν αυξηθεί κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας.

1.3. **Δικαστική διαδικασία που αφορά την πρώτη περίοδο πτώχευσης**

(10) Η σχετική δικαστική διαδικασία αφορούσε την πρώτη περίοδο πτώχευσης της NCHZ, κατά τη διάρκεια της οποίας η NCHZ είχε το καθεστώς της εταιρείας στρατηγικής σημασίας βάσει του νόμου για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας. Στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε το συμπέρασμα της Επιτροπής περί ασυμβίβαστης ενίσχυσης και, ως εκ τούτου, απέρριψε την προσφυγή ακύρωσης του άρθρου 1 της αρχικής απόφασης στην υπόθεση T-121/15 ([9]). Στις 29 Απριλίου 2021 το Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναίρεσης που είχε ασκήσει κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου η Fortischem, a.s (στο εξής: Fortischem) ([10]).

1.4. **Επανεκκίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας**

(11) Δεδομένης της ακύρωσης του άρθρου 2 της αρχικής απόφασης από το Γενικό Δικαστήριο, η επίσημη διαδικασία έρευνας παραμένει ανοικτή όσον αφορά την απόφαση να επιτραπεί η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ μετά τη λήξη ισχύος του σχετικού άρθρου του νόμου για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας.

(12) Η Επιτροπή κάλεσε τη Σλοβακία και τους ενδιαφερόμενους που είχαν υποβάλει παρατηρήσεις να υποβάλουν εκ νέου παρατηρήσεις σχετικά με το μέτρο, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018. Η Σλοβακία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στις 14 Φεβρουαρίου 2020.

(13) Η Επιτροπή έλαβε επίσης παρατηρήσεις από τρεις ενδιαφερόμενους στις 5 Δεκεμβρίου 2019, στις 19 Δεκεμβρίου 2019 και στις 6 Ιανουαρίου 2020, αντίστοιχα. Τις διαβίβασε στη Σλοβακία, στην οποία δόθηκε η δυνατότητα να απαντήσει. Οι παρατηρήσεις της Σλοβακίας ελήφθησαν με επιστολή που υποβλήθηκε στις 28 Μαΐου 2020.

2. **ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ**

2.1. **Ο δικαιούχος**

(14) Η NCHZ ήταν σλοβακική εταιρεία παραγωγής χημικών προϊόντων ειδικών εφαρμογών [π.χ. ανθρακασβεστίου, πολυβινυλοχλωρίδιου (PVC), βασικών χημικών προϊόντων], η οποία απασχολούσε περίπου 1 400 υπαλλήλους έως το 2008, και οι δραστηριότητες και η λειτουργία της οποίας περιγράφονται αναλυτικότερα στις αιτιολογικές σκέψεις 10 έως 11 της αρχικής απόφασης ([11]). Η εταιρεία ήταν ιδιωτική ([12]).

2.2. **Πτωχευτική διαδικασία της NCHZ και το αρμόδιο όργανο**

(15) Μετά την υπαγωγή της NCHZ σε πτωχευτική διαδικασία, στις 8 Οκτωβρίου 2009, θεσπίστηκε ο νόμος για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας ([13]), ο οποίος εφαρμόστηκε στην NCHZ μετά την κήρυξή της NCHZ από την κυβέρνηση ως στρατηγικής εταιρείας στις 2 Δεκεμβρίου 2009 (στο εξής: πρώτη περίοδος πτώχευσης).

([9]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Fortischem, a.s. κατά Επιτροπής, υπόθεση T-121/15, ECLI:EU:T:2019:684.

([10]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2021, Fortischem κατά Επιτροπής, υπόθεση C-890/19 P, ECLI:EU:C:2021:345.

([11]) Για παραπομπή στην αρχική απόφαση, βλ. αιτιολογική σκέψη 1 της παρούσας απόφασης.

([12]) Ιδιοκτήτης της εταιρείας ήταν η Disor Holdings Limited. Εν τω μεταξύ, η Fortischem ανέλαβε ορισμένες δραστηριότητες της NCHZ, επομένως η NCHZ δεν παράγει πλέον χημικά προϊόντα.

([13]) Νόμος αριθ. 493/2009 Z. z. σχετικά με διάφορα μέτρα που αφορούν τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας, όπως τροποποιήθηκε (στο εξής: νόμος για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας), που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα την 1η Δεκεμβρίου 2009.

(16) Αφού ο νόμος για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας έπαυσε να ισχύει για την NCHZ στις 31 Δεκεμβρίου 2010 (στο εξής: δεύτερη περίοδος πτώχευσης), η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ δεν ήταν πλέον διασφαλισμένη δυνάμει του εν λόγω νόμου. Ως εκ τούτου, ο σύνδικος πτώχευσης (στο εξής: σύνδικος) δεν ήταν πλέον νομικά υποχρεωμένος να συνεχίσει τη λειτουργία της εταιρείας.

(17) Οι ζημίες της NCHZ αυξάνονταν συνεχώς μετά την έναρξη της πτωχευτικής διαδικασίας σε βάρος της και τα λειτουργικά έξοδα της επιχείρησης ήταν υψηλότερα από τα έσοδα που προέκυπταν από τη λειτουργία της. Βάσει του πτωχευτικού νόμου ([14]), όταν τα λειτουργικά έξοδα της επιχείρησης που τελεί σε πτώχευση υπερβαίνουν τα έσοδα από τη λειτουργία της, ο σύνδικος υποχρεούται να γνωστοποιήσει την κατάσταση στο αρμόδιο συναφές όργανο (στο εξής: αρμόδιο όργανο) ([15]), το οποίο είναι συλλογικό όργανο, και να του ζητήσει οδηγίες σχετικά με το αν και σε ποιο βαθμό θα συνεχίσει τη λειτουργία της επιχείρησης ([16]).

(18) Η σύνθεση του αρμόδιου οργάνου καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του πτωχευτικού νόμου ανάλογα με την εκάστοτε περίπτωση πτώχευσης. Στην περίπτωση της NCHZ, το αρμόδιο όργανο αποτελούνταν από i) την επιτροπή πιστωτών, ένα εκλεγμένο όργανο που εκπροσωπεί τους ανέγγυους προπτωχευτικούς πιστωτές, ii) ενέγγυους προπτωχευτικούς πιστωτές και iii) το πτωχευτικό δικαστήριο. ([17])

(19) Σύμφωνα με τον πτωχευτικό νόμο ([18]), οι πιστωτές με τις αποκαλούμενες «αναγνωρισμένες απαιτήσεις» («zistené pohľadávky»), δηλαδή απαιτήσεις που καταχωρίστηκαν στον σύνδικο πτώχευσης και δεν απορρίφθηκαν από τον σύνδικο, εκλέγουν τα μέλη της επιτροπής πιστωτών στη συνέλευση των πιστωτών. Μέσω της επιτροπής πιστωτών, οι πιστωτές αναγνωρισμένων μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας ([19]). Τα μέλη της επιτροπής πιστωτών υποχρεούνται να ενεργούν προς το συμφέρον όλων των μη ενέγγυων πιστωτών ([20]), με στόχο τη μεγιστοποίησης της ικανοποίησης των απαιτήσεών τους ([21]). Εκτός από την επιτροπή πιστωτών, το πτωχευτικό δικαστήριο και ο σύνδικος πτώχευσης πρέπει, βάσει του πτωχευτικού νόμου, να προβαίνουν στην αντιμετώπιση της αφερεγγυότητας του οφειλέτη κατά τρόπον ώστε να επιτυγχάνεται το υψηλότερο δυνατό ποσοστό είσπραξης της οφειλής για τους πιστωτές ([22]).

(20) Στην περίπτωση της NCHZ, η επιτροπή πιστωτών τη δεδομένη στιγμή απαρτιζόταν από πέντε οντότητες, ήτοι i) την INVEST-KREDIT, s.r.o., ii) τη Novácka Energetika, a.s., iii) την M-ENERGO, s.r.o., iv) το σλοβακικό Ταμείο Εθνικής Περιουσίας («Fond národného majetku SR»), και v) την DAK KIABA, s.r.o. Τέσσερα από τα μέλη της επιτροπής πιστωτών ανήκαν σε ιδιώτες ([23])· η μόνη δημόσια οντότητα στην επιτροπή πιστωτών ήταν το σλοβακικό Ταμείο Εθνικής Περιουσίας («Fond národného majetku SR»). Με εξαίρεση την INVEST – KREDIT, s.r.o., τα ιδιωτικά μέλη της επιτροπής πιστωτών δεν είχαν κεφαλαιακούς δεσμούς με τον ιδιοκτήτη της NCHZ, όπως αποδείχθηκε κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ([24]).

(21) Το αρμόδιο όργανο περιλάμβανε επίσης έξι ενέγγυους προπτωχευτικούς πιστωτές (στο εξής: θιγόμενοι ενέγγυοι πιστωτές), οι οποίοι είχαν εξασφαλισμένες αναγνωρισμένες απαιτήσεις και σε σχέση με περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν χωριστή πτωχευτική περιουσία. Οι δύο ιδιώτες ενέγγυοι πιστωτές ήταν η Post Bank («Poštová banka, a.s.») και η NLB Factor, a.s. Οι υπόλοιποι τέσσερις πιστωτές ήταν δημόσιοι φορείς, και συγκεκριμένα i) ο δήμος Nováky («mesto Nováky»), ii) το Ταμείο Εθνικής Περιουσίας της Σλοβακίας, iii) η Σλοβακική Τράπεζα Εγγυήσεων και Ανάπτυξης («Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s.») και iv) το Ταμείο Περιβάλλοντος («Enviromentálny fond»).

([14]) Νόμος αριθ. 7/2005 συλλ. σχετικά με την πτώχευση και την αναδιάρθρωση (στο εξής: πτωχευτικός νόμος), όπως τροποποιήθηκε και όπως εφαρμόστηκε στην πτώχευση της NCHZ.

([15]) «Príslušný orgán», όπως ορίζεται στο άρθρο 82 παράγραφος 2 του πτωχευτικού νόμου. Στην παρούσα υπόθεση, το αρμόδιο όργανο συγκροτήθηκε βάσει του άρθρου 82 παράγραφος 2 στοιχεία γ) και ε) του πτωχευτικού νόμου.

([16]) Σύμφωνα με το άρθρο 88 του πτωχευτικού νόμου.

([17]) Η σύνθεση του αρμόδιου οργάνου στην πτωχευτική διαδικασία της NCHZ καθορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχείο γ) και το άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του πτωχευτικού νόμου.

([18]) Άρθρο 32 και άρθρο 35 παράγραφος 4 του πτωχευτικού νόμου.

([19]) Βλ. άρθρο 33 του πτωχευτικού νόμου.

([20]) Βλ. άρθρο 37 παράγραφος 4 του πτωχευτικού νόμου.

([21]) Βλ. άρθρο 5 του πτωχευτικού νόμου.

([22]) Επίσης άρθρο 5 του πτωχευτικού νόμου.

([23]) Το καθεστώς ιδιοκτησίας των ιδιωτικών μελών της επιτροπής πιστωτών, όπως αναφέρεται ήδη στην υποσημείωση 9 της αρχικής απόφασης, ήταν το εξής: INVEST – KREDIT, s.r.o. (ανήκει στην DISOR HOLDINGS LIMITED, τον μοναδικό μέτοχο της NCHZ)· Novácka Energetika, a.s. (αρχικά θυγατρική της NCHZ, πλειοψηφικός μέτοχος της οποίας από τον Ιανουάριο του 2011 είναι η STUPEFY HOLDINGS LIMITED)· M-ENERGO, s.r.o. (πλειοψηφικός μέτοχος η STUPEFY HOLDINGS LIMITED) και DAK KIABA, s.r.o.

([24]) Βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950, σκέψεις 174, 175 και 180.
Με τον ισχυρισμό που εξετάστηκε στις συγκεκριμένες σκέψεις της απόφασης, η AlzChem αναφέρθηκε στους κεφαλαιακούς δεσμούς μεταξύ ορισμένων ιδιωτών πιστωτών και των «ιδιοκτητών» της NCHZ, αμφισβητώντας με τον τρόπο αυτόν ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε την απόφαση της επιτροπής πιστωτών ως σημείο αναφοράς για την εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή.

(22) Σύμφωνα με τον πτωχευτικό νόμο ([25]), το πτωχευτικό δικαστήριο είναι επίσης μέλος του αρμόδιου οργάνου όταν, όσον αφορά το ακίνητο που συνιστά χωριστή (και όχι γενική) πτωχευτική περιουσία, ο σύνδικος απορρίπτει εξασφαλισμένη απαίτηση ενέγγυου πιστωτή ([26]). Στην περίπτωση της NCHZ, ο σύνδικος απέρριψε την εικαζόμενη απαίτηση του ενέγγυου ιδιώτη πιστωτή REDQUEST LIMITED ([27]), ο οποίος άσκησε προσφυγή κατά της εν λόγω απόρριψης. Ως εκ τούτου, και (αποκλειστικά) λόγω της ύπαρξης της αμφισβητούμενης απαίτησης της REDQUEST LIMITED, το πτωχευτικό δικαστήριο ήταν επίσης μέλος του αρμόδιου οργάνου από κοινού με την επιτροπή πιστωτών και τους ενέγγυους πιστωτές. Στο πλαίσιο του ρόλου του ως μέλους του αρμόδιου οργάνου, το πτωχευτικό δικαστήριο εξετάζει τα έννομα συμφέροντα των θιγόμενων πιστωτών και τις δηλώσεις τους, καθώς και τις δηλώσεις άλλων μελών του αρμόδιου οργάνου (βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 42 κατωτέρω). Από την προαναφερθείσα σύνθεση του αρμόδιου οργάνου προκύπτει ότι οι δημόσιοι πιστωτές που εκπροσωπήθηκαν στο αρμόδιο όργανο ήταν ο δήμος Nováky, το Ταμείο Εθνικής Περιουσίας της Σλοβακίας, η Σλοβακική Τράπεζα Εγγυήσεων και Ανάπτυξης και το Ταμείο Περιβάλλοντος.

2.3. **Περιγραφή του μέτρου**

(23) Το υπό αξιολόγηση μέτρο είναι η απόφαση του αρμόδιου οργάνου να δώσει στον σύνδικο πτώχευσης εντολή να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ. Το μέτρο εγκρίθηκε ομόφωνα στις 26 Ιανουαρίου 2011 από την επιτροπή πιστωτών και τους ενέγγυους πιστωτές. Το πτωχευτικό δικαστήριο, ενεργώντας ως μέλος του αρμόδιου οργάνου μετά τη λήξη ισχύος του νόμου για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας στις 31 Δεκεμβρίου 2010, κατέστησε το μέτρο δεσμευτικό στις 17 Φεβρουαρίου 2011.

(24) Οι εκκρεμείς οφειλές της NCHZ έναντι δημόσιων ή κρατικών πιστωτών που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας ανέρχονταν σε περίπου 13,4 εκατ. EUR την 1η Αυγούστου 2012, ημερομηνία λήξης της δεύτερης περιόδου πτώχευσης. Αυτή η αύξηση των οφειλών έναντι των δημόσιων πιστωτών που ανέλαβε η NCHZ κατά την πρώτη και τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης (όπως αναφέρεται ήδη στην αιτιολογική σκέψη 23 της αρχικής απόφασης) παρουσιάζεται στον πίνακα 1. Οι οφειλές αυτές ορίζονται ως «απαιτήσεις έναντι της περιουσίας» ([28]). Οι εκκρεμείς οφειλές της NCHZ έναντι των δημόσιων πιστωτών της που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας περιγράφονται περαιτέρω στις αιτιολογικές σκέψεις 22 έως 25 της αρχικής απόφασης.

Πίνακας 1

Οφειλές της NCHZ έναντι δημόσιων πιστωτών (που αναλήφθηκαν κατά την πρώτη και τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης, κατάσταση την 1η Αυγούστου 2012) ([29])

Δημόσιες αρχές/κρατικές εταιρείες	Ποσό οφειλής σε EUR
Εταιρεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Sociálna poisťovňa)	9 297 270,28
Εταιρεία Γενικής Ασφάλισης Υγείας (Všeobecná zdravotná poisťovňa)	1 549 019,98
Κρατική Επιχείρηση Διαχείρισης Υδάτων (Slovenský vodohospodársky podnik, š.p.)	1 354 321,00
Δήμος Nováky (τέλη αποβλήτων, φόρος ακίνητης περιουσίας)	650 158,75
Ταμείο Περιβάλλοντος	475 678,64
RTVS, s.r.o.	14 870,72

([25]) Άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του πτωχευτικού νόμου.
([26]) Μια εξασφαλισμένη απαίτηση μπορεί να απορριφθεί, για παράδειγμα, λόγω της νομικής βάσης της απαίτησης, της εκτελεστότητάς της κ.λπ.
([27]) Εταιρεία με έδρα το Λονδίνο στο Ηνωμένο Βασίλειο.
([28]) Άρθρο 87 του πτωχευτικού νόμου.
([29]) Ο πίνακας αντικατοπτρίζει την κατάσταση κατά την 1η Αυγούστου 2012. Ως εκ τούτου, για ορισμένους πιστωτές που είχαν ενεργές σχέσεις με την NCHZ κατά την περίοδο της πτώχευσης (π.χ. Ταμείο Περιβάλλοντος, δήμος Nováky), δεν αντικατοπτρίζει όλες τις οφειλές που προέκυψαν, καθώς οι απαιτήσεις μετά την πτώχευση, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων από τη λειτουργία της επιχείρησης, ικανοποιήθηκαν κατά προτεραιότητα στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας. Έτσι, ορισμένες από τις απαιτήσεις μετά την πτώχευση ικανοποιήθηκαν πριν από την 1η Αυγούστου 2012.

Διάφοροι δήμοι (τέλη αποβλήτων, φόρος ακίνητης περιουσίας)	5 704,40
Εταιρεία Κοινής Ασφάλισης Υγείας (Spoločná zdravotná poisťovna)	4 463,19
Φορολογική Αρχή Μηχανοκίνητων Οχημάτων (Daň z motorových vozidiel)	2 390,50
ΣΥΝΟΛΟ	**13 353 877,46**

(25) Οι εκκρεμείς οφειλές της NCHZ έναντι δημόσιων ή κρατικών πιστωτών που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές παρουσιάζονται στον πίνακα 2.

Πίνακας 2

Οφειλές της NCHZ έναντι δημόσιων πιστωτών: από την ημερομηνία κήρυξης της πτώχευσης και εκείνες που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας και εκκρεμούσαν στις 31 Δεκεμβρίου 2009 και στις 31 Δεκεμβρίου 2010 ([30])

Δημόσιες αρχές/κρατικές εταιρείες	Ποσό οφειλής σε EUR από την ημερομηνία κήρυξης της πτώχευσης	Ποσό της οφειλής που προέκυψε κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας σε EUR στις 31 Δεκεμβρίου 2009	Ποσό της οφειλής που προέκυψε κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας σε EUR στις 31 Δεκεμβρίου 2010
Εταιρεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων		544 001,99	3 878 065,44
Εταιρεία Γενικής Ασφάλισης Υγείας	72 442,24	91 694,96	626 702,68
Κρατική Επιχείρηση Διαχείρισης Υδάτων	91 213,48	66 595,2	732 177,68
Δήμος Nováky	67 645,53 *	156,34	48 367,11
Ταμείο Περιβάλλοντος	1 019 792,01 **	29 762,71	222 954,21
RTVS, s.r.o.		929,42	6 041,23
Διάφοροι δήμοι (τέλη αποβλήτων)			470,00
Εταιρεία Κοινής Ασφάλισης Υγείας	2 484,19	2 676,82	4 463,19
Εταιρεία Ασφάλισης Υγείας Union	7 212,77	9 015,66	67 529,73
Εταιρεία Ασφάλισης Υγείας DOVERA	81 369,57	116 377,21	827 004,92

* *εκ των οποίων 43 781,67 EUR ως εξασφαλισμένες απαιτήσεις και 23 863,86 EUR ως μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις·*
** *εκ των οποίων 949 879,66 EUR ως εξασφαλισμένες απαιτήσεις και 69 912,35 EUR ως μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις.*

(26) Οι μετά την πτώχευση απαιτήσεις του Ταμείου Περιβάλλοντος που προέκυψαν κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης συνίσταντο κυρίως στα τέλη ατμοσφαιρικής ρύπανσης ύψους 192 454 EUR, τα οποία επιβλήθηκαν για λογαριασμό του Ταμείου Περιβάλλοντος τον Μάιο του 2010 για τη ρύπανση του ατμοσφαιρικού αέρα το 2009. Τα τέλη ατμοσφαιρικής ρύπανσης του 2011, που επιβλήθηκαν τον Μάιο του 2011 για τη ρύπανση που προκλήθηκε το 2010, ορίστηκαν σε 170 070 EUR. Έως το τέλος του 2010 οι απαιτήσεις μετά την πτώχευση λόγω της μερικής μη καταβολής του ετήσιου τέλους για την ατμοσφαιρική ρύπανση ανέρχονταν σε 222 954 EUR.

([30]) Υποβλήθηκε από τις σλοβακικές αρχές στις 12 Μαΐου 2014.
Για τους πιστωτές που είχαν ενεργές σχέσεις με την NCHZ κατά την περίοδο της πτώχευσης αυτά τα ποσά δεν αντικατοπτρίζουν όλες τις οφειλές που προέκυψαν, καθώς οι απαιτήσεις μετά την πτώχευση, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων από τη λειτουργία της επιχείρησης, ικανοποιήθηκαν κατά προτεραιότητα στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας.

(27) Η κύρια απαίτηση του δήμου Nováky μετά την πτώχευση, κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης, ήταν ο φόρος ακίνητης περιουσίας για το έτος 2010, ο οποίος επιβλήθηκε τον Μάρτιο του 2010 και ορίστηκε σε 523 793 EUR. Έως το τέλος του 2010 οι απαιτήσεις μετά την πτώχευση ανέρχονταν στο ποσό των 29 762 EUR (κυρίως η υποχρέωση της NCHZ όσον αφορά τον φόρο ακίνητης περιουσίας).

(28) Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 17, όταν το κόστος λειτουργίας της NCHZ υπερέβαινε τα έσοδα και ο νόμος για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας δεν εφαρμοζόταν πλέον στην NCHZ, ο σύνδικος ήταν υποχρεωμένος να ενημερώσει το αρμόδιο όργανο και να ζητήσει οδηγίες. Όπως προβλέπεται στον πτωχευτικό νόμο, ο σύνδικος ενημέρωσε τα μέλη της επιτροπής πιστωτών και όλους τους ενέγγυους πιστωτές σχετικά με την κατάσταση σε κοινή συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2011.

(29) Κατά τη συνέλευση της 26ης Ιανουαρίου 2011, η διοίκηση της NCHZ παρουσίασε μελέτη με τίτλο «NCHZ Nováky – Feasibility Study Reengineering» (στο εξής: παρουσίαση της διοίκησης), στην οποία διερευνήθηκαν, μεταξύ άλλων, οι επιπτώσεις της παύσης των δραστηριοτήτων της NCHZ για την κάλυψη των υποχρεώσεων της εταιρείας και ο αντίκτυπος στην περιοχή, καθώς και στα έσοδα του κράτους και του δήμου. Κατά την παρουσίαση της διοίκησης διαπιστώθηκε ότι η παύση των δραστηριοτήτων θα ήταν επιζήμια για τα συμφέροντα των πιστωτών, ιδίως δεδομένου ότι το κόστος της παύσης των δραστηριοτήτων θα υπερέβαινε ασφαλώς το υπόλοιπο μετά την κάλυψη των λειτουργικών υποχρεώσεων και ότι η επανέναρξη της λειτουργίας στη συνέχεια θα συνεπαγόταν πολύ υψηλό κόστος.

(30) Η παρουσίαση της διοίκησης διερεύνησε επίσης τις πιθανότητες πώλησης της NCHZ ως λειτουργούσας επιχείρησης. Από την παρουσίαση διαπιστώθηκε ότι η καθαρή παρούσα αξία της NCHZ καθιστά αδύνατη την πώλησή της. Ωστόσο, η παρουσίαση ανέφερε ότι η εταιρεία θα μπορούσε να πωληθεί επιτυχώς μετά τη λήψη ορισμένων μέτρων αναδιάρθρωσης. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι ο νόμος για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας απέτρεψε την απόλυση προσωπικού, η NCHZ θα μπορούσε να εφαρμόσει τις περικοπές προσωπικού για τη μείωση του λειτουργικού κόστους μόνον αφότου ο εν λόγω νόμος έπαυε να ισχύει στην αρχή της δεύτερης περιόδου πτώχευσης.

(31) Στην παρουσίαση διερευνήθηκε περαιτέρω το σενάριο του κατά πόσον η παύση των δραστηριοτήτων θα κάλυπτε τις υποχρεώσεις της NCHZ και διαπιστώθηκε ότι η αναμενόμενη πραγματική αξία των στοιχείων ενεργητικού της εταιρείας θα ανερχόταν μόνο σε 15,5 εκατ. EUR.

(32) Η παρουσίαση της διοίκησης περιλάμβανε επίσης σύντομη επισκόπηση των επιπτώσεων της παύσης των δραστηριοτήτων της NCHZ στην περιοχή και σε τρίτους ([31]). Μεταξύ των άμεσων επιπτώσεων ήταν οι απολύσεις περίπου 1 700 υπαλλήλων και η αύξηση της ανεργίας. Η μείωση των εσόδων του δήμου Nováky λόγω της μείωσης των δημοτικών φόρων και των πληρωμών εκτιμήθηκε σε 572 000 EUR ετησίως, από τα οποία 526 000 EUR αντιστοιχούν σε φόρο ακίνητης περιουσίας και 46 000 EUR σε δημοτικά τέλη ([32]). Ο αναμενόμενος αντίκτυπος στα έσοδα του κράτους εκτιμήθηκε σε 7,4 εκατ. EUR ετησίως, κυρίως από εισφορές από μισθούς (6,4 εκατ. EUR), τέλη επεξεργασίας λυμάτων (747 000 EUR) και τέλη ατμοσφαιρικής ρύπανσης (192 000 EUR).

(33) Επιπλέον, οι πιστωτές είχαν στη διάθεσή τους οικονομική ανάλυση που εκπονήθηκε από τον σύνδικο στις 23 Δεκεμβρίου 2010 (στο εξής: «οικονομική ανάλυση» ή «ανάλυση»), η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η παύση των δραστηριοτήτων της NCHZ θα ήταν αντίθετη προς το κοινό συμφέρον των πιστωτών της NCHZ. Η ανάλυση εντόπισε διάφορα πιθανά σενάρια ([33]) και συνέκρινε το συγκεντρωτικό κόστος και τα έσοδα των πιστωτών της NCHZ συνολικά, χωρίς να διερευνήσει την κατάσταση των επιμέρους πιστωτών. Οι συνολικές ζημίες από τη λειτουργία της NCHZ σε καθεστώς πτώχευσης έως τις 15 Δεκεμβρίου 2010 ορίστηκαν σε περίπου 15,8 εκατ. EUR ([34]) (4,4 εκατ. EUR μετά την αφαίρεση των διαγραφών).

([31]) Διαφάνειες 34–36 της παρουσίασης της διοίκησης.

([32]) Ο συνολικός αντίκτυπος για τον δήμο Nováky εκτιμήθηκε σε 757 000 EUR ετησίως.

([33]) Τα σενάρια που διερευνήθηκαν ήταν τα εξής: i) πώληση της επιχείρησης στο σύνολό της, με παράλληλη διατήρηση της λειτουργίας της, ii) μερική πώληση της επιχείρησης με παράλληλη διατήρηση της λειτουργίας της, iii) μερική πώληση της επιχείρησης με παράλληλη διατήρηση ορισμένων τμημάτων της σε λειτουργία, και iv) πώληση των στοιχείων ενεργητικού και πλήρης παύση των δραστηριοτήτων.

([34]) Υπολογίστηκαν ως η διαφορά μεταξύ του συνολικού κόστους λειτουργίας της επιχείρησης ύψους 202,2 εκατ. EUR και των συνολικών εσόδων ύψους 186,4 εκατ. EUR, για την περίοδο που αρχίζει με την κήρυξη πτώχευσης της NCHZ από το πτωχευτικό δικαστήριο στις 2 Οκτωβρίου 2009 (μετά την έναρξη της διαδικασίας πτώχευσης στις 24 Σεπτεμβρίου 2009) και έως τις 15 Δεκεμβρίου 2010.

(34) Ειδικότερα, από την ανάλυση προέκυψε ότι η διακοπή της λειτουργίας της NCHZ θα οδηγούσε σε σημαντικό κόστος που υπερβαίνει τα 48 εκατ. EUR, εκ των οποίων το μεγαλύτερο μέρος αφορούσε το κλείσιμο και τον περιβαλλοντικό καθαρισμό των μονάδων παραγωγής χημικών προϊόντων (περίπου 37,3 εκατ. EUR) και το κόστος προσωπικού (10,5 εκατ. EUR, εάν εκπληρώνονταν όλες οι νομικές υποχρεώσεις ([35])). Οι δαπάνες αυτές ύψους περίπου 48 εκατ. EUR δεν θα προκύψουν, εάν συνεχιστεί η λειτουργία της NCHZ. Η ανάλυση αναφέρει περαιτέρω ότι, εκτός από αυτές τις άμεσες δαπάνες για τη διακοπή λειτουργίας της NCHZ, οι (έως τότε) ανεξόφλητες (και ως επί το πλείστον μη ληξιπρόθεσμες) απαιτήσεις που απορρέουν από τη λειτουργία της NCHZ, ύψους περίπου 16 εκατ. EUR ([36]), θα πρέπει να καταβληθούν επιπλέον. Ταυτόχρονα, τα αναμενόμενα έσοδα από την πώληση μεμονωμένων στοιχείων ενεργητικού σε ένα σενάριο παύσης της λειτουργίας της NCHZ κυμαίνονταν μεταξύ 47 και 52 εκατ. EUR (χωρίς να ληφθούν υπόψη οι πρόσθετες δαπάνες αποξήλωσης και αφαίρεσης του εξοπλισμού). Σε περίπτωση διακοπής της λειτουργίας της επιχείρησης, οι ανικανοποίητες απαιτήσεις από τη λειτουργία της επιχείρησης θα ικανοποιηθούν ως απαιτήσεις κατά της πτωχευτικής περιουσίας ([37]). Ως εκ τούτου, η διακοπή της λειτουργίας θα διεύρυνε το σύνολο των απαιτήσεων που πρέπει να ικανοποιηθούν από την πτωχευτική περιουσία, μειώνοντας εν γένει την ικανοποίηση των απαιτήσεων. Ως εκ τούτου, ο σύνδικος της πτώχευσης θεώρησε τη δυνατότητα παύσης των δραστηριοτήτων της NCHZ και μεμονωμένης πώλησης των στοιχείων ενεργητικού της ως τη λιγότερο συμφέρουσα επιλογή, ιδίως λόγω του υψηλού κόστους που συνδέεται με την εκπλήρωση όλων των νομικών υποχρεώσεων που σχετίζονται με τον παροπλισμό και τον περιβαλλοντικό καθαρισμό. Επιπλέον, η ανάλυση ανέφερε ότι η επανέναρξη των δραστηριοτήτων της NCHZ μετά την παύση λειτουργίας τους θα ήταν πολύ προβληματική ή αδύνατη ([38]).

(35) Η ανάλυση διερεύνησε επίσης το ενδιαφέρον των δυνητικών αγοραστών για την επιχείρηση. Στον πρώτο γύρο υποβολής προσφορών («verejné ponukové konanie») για την εξαγορά της NCHZ, από τους επτά ενδιαφερόμενους αγοραστές μόνον η εταιρεία M-ENERGO, s.r.o. είχε υποβάλει προσφορά ύψους 2 εκατ. EUR. Ως εκ τούτου, ο σύνδικος θεώρησε αβέβαιο αν ένας νέος γύρος υποβολής προσφορών θα προσέλκυε και άλλους ενδιαφερόμενους αγοραστές. Στο πλαίσιο αυτό, επισημάνθηκε ότι οι εκκρεμείς οφειλές προς το δημόσιο, ύψους περίπου 6,1 εκατ. EUR, δεν θα μπορούσαν να αναληφθούν από τον αγοραστή, αλλά θα ικανοποιούνταν ως απαιτήσεις κατά της πτωχευτικής περιουσίας («pohľadávky proti podstate»). Σε περίπτωση περαιτέρω λειτουργίας χωρίς μέτρα εξοικονόμησης, η ανάλυση εκτίμησε ότι οι ζημίες για το 2011 θα ανέρχονταν σε 3,8 εκατ. EUR.

(36) Η ανάλυση εξέτασε διάφορους παράγοντες, οι οποίοι μπορεί να θεωρηθεί ότι έχουν δυνητικό αντίκτυπο στην ικανοποίηση των προπτωχευτικών απαιτήσεων στην περίπτωση (τουλάχιστον εν μέρει) συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ, χωρίς ωστόσο να αναφέρεται λεπτομερώς ο αντίκτυπος αυτός. Πρώτον, οι οικονομικές επιδόσεις θα επηρεάζονταν από τα μέτρα περικοπής δαπανών που θα έπρεπε να εφαρμοστούν (όπως η μερική απόλυση προσωπικού). Δεύτερον, τα έσοδα από την πώληση της NCHZ θα μπορούσαν να ποικίλλουν ανάλογα με το αν η NCHZ θα πωλούνταν ως συνολική επιχείρηση ή εν μέρει (με παράλληλη διατήρηση της λειτουργίας σχετικών τμημάτων) ή ως μεμονωμένα στοιχεία ενεργητικού μετά την παύση των δραστηριοτήτων της NCHZ. Σε περίπτωση πώλησης τμημάτων της επιχείρησης, η ανάλυση θεώρησε πιθανό ότι θα μπορούσαν να πωληθούν μόνον οι πιο κερδοφόρες δραστηριότητες της NCHZ και τα συναφή στοιχεία ενεργητικού (όπως το τμήμα ανθρακασβεστίου) και η πτωχευτική περιουσία θα έπρεπε να καλύψει το κόστος για το κλείσιμο άλλων τμημάτων της NCHZ. Η παραγωγή ανθρακασβεστίου συνδεόταν τεχνολογικά με άλλες δραστηριότητες (τμήματα) της NCHZ· ως εκ τούτου, η διατήρηση της παραγωγής ανθρακασβεστίου με παράλληλη παύση άλλων δραστηριοτήτων θα προκαλούσε πρόσθετο κόστος, με αποτέλεσμα να επιδεινωθεί η οικονομική αποδοτικότητα του τμήματος ανθρακασβεστίου. Για τον λόγο αυτόν, η οικονομική ανάλυση θεώρησε επικίνδυνη την εναλλακτική λύση της πώλησης της επιχείρησης σε τμήματα, είτε με πλήρη διατήρηση της λειτουργίας της (με την επιφύλαξη περαιτέρω μέτρων περικοπής του κόστους) είτε με διατήρηση σε λειτουργία μόνον ορισμένων από τα τμήματά της.

(37) Σύμφωνα με τον πτωχευτικό νόμο, η επιτροπή πιστωτών εξέδωσε αποφάσεις με πλειοψηφία των παρόντων μελών, όπου κάθε μέλος είχε δικαίωμα μίας ψήφου ([39]). Σύμφωνα με τον ίδιο νόμο, κάθε μέλος της επιτροπής ήταν υποχρεωμένο να ενεργεί προς το κοινό συμφέρον όλων των μη ενέγγυων πιστωτών ([40]). Αυτό σήμαινε την ψήφο προς το συμφέρον όλων των μη ενέγγυων πιστωτών, αλλά και των μη μελών της επιτροπής πιστωτών.

([35]) Ανάλογα με την εκδοχή της καταγγελίας των συμβάσεων προσωπικού, οι δαπάνες προσωπικού εκτιμήθηκαν σε 7,7 εκατ. EUR, 8,9 εκατ. EUR ή 10,5 εκατ. EUR.

([36]) Το ποσό αυτό δεν αντιπροσωπεύει όλες τις απαιτήσεις που προέκυψαν κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης, διότι οι απαιτήσεις από τη λειτουργία της επιχείρησης ικανοποιούνταν σε συνεχή βάση και, ως εκ τούτου, μέρος αυτών των απαιτήσεων είχε ήδη ικανοποιηθεί.

([37]) Άρθρο 88 παράγραφος 8 του πτωχευτικού νόμου.

([38]) Ειδικότερα, σε περίπτωση διακοπής της λειτουργίας, η ηλεκτρόλυση καθίσταται μη χρησιμοποιήσιμη χωρίς τη δυνατότητα επανέναρξης της παραγωγής. Ομοίως, εάν οι κλίβανοι καρβιδίου που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ανθρακασβεστίου ψύχονταν, η επανεκκίνησή τους θα ήταν προβληματική.

([39]) Άρθρο 38 παράγραφος 2 του πτωχευτικού νόμου.

([40]) Άρθρο 37 παράγραφος 4 του πτωχευτικού νόμου.

(38) Με βάση τις πληροφορίες που περιέχονται στην παρουσίαση της διοίκησης και στην οικονομική ανάλυση, κατά τη συνέλευση της 26ης Ιανουαρίου 2011, όλα τα μέλη της επιτροπής πιστωτών που ήταν παρόντα υποστήριξαν την προτεινόμενη εντολή προς τον σύνδικο πτώχευσης να συνεχίσει τις δραστηριότητες της NCHZ με αμετάβλητους όρους. Αυτό σήμαινε ότι η NCHZ θα μπορούσε να λειτουργεί στον ίδιο βαθμό με τον οποίο λειτουργούσε μέχρι τότε, διότι κανένα από τα μέλη δεν ψήφισε κατά ή απείχε. Ως εκ τούτου, η απόφαση της επιτροπής πιστωτών ελήφθη ομόφωνα, μολονότι η πλειοψηφία θα αρκούσε για την έγκριση της εντολής από την επιτροπή πιστωτών. Επίσης, όλοι οι ενέγγυοι πιστωτές που ήταν παρόντες στη συνέλευση τάχθηκαν ατομικά υπέρ της ίδιας εντολής για τον σύνδικο. Αυτό σημαίνει ότι κανένας από τους ενέγγυους πιστωτές είτε απέρριψε την προτεινόμενη οδηγία είτε δεν έλαβε θέση.

(39) Επιπλέον, το δεύτερο σημείο της ημερήσιας διάταξης που συζητήθηκε κατά τη συνέλευση ήταν η μορφή και ο τρόπος διάθεσης των στοιχείων ενεργητικού της NCHZ. Όπως προκύπτει από τα πρακτικά της συνέλευσης, οι παρόντες πιστωτές κατέληξαν σε προκαταρκτική συμφωνία για την πώληση της NCHZ στο σύνολό της, ως εκ τούτου ως λειτουργούσα επιχείρηση, στο πλαίσιο διαδικασίας υποβολής προσφορών.

(40) Μετά τη δημοσίευση της απόφασης της επιτροπής πιστωτών της 26ης Ιανουαρίου 2011 με την εντολή προς τον σύνδικο ([41]), κάθε δημόσιος ή ιδιωτικός μη ενέγγυος πιστωτής είχε το δικαίωμα να προσβάλει την εντολή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου για λόγους σύγκρουσης της εντολής με το κοινό συμφέρον των μη ενέγγυων πιστωτών ([42]). Ωστόσο, κανένας πιστωτής δεν προσέβαλε την εντολή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου.

(41) Η ίδια εντολή για τον σύνδικο υποβλήθηκε στη συνέχεια στο πτωχευτικό δικαστήριο, το οποίο θα μπορούσε είτε να εγκρίνει την εντολή είτε να αποφασίσει τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να ενεργήσει ο σύνδικος ([43])· επομένως, κάθε ενδεχόμενη απόφαση του δικαστηρίου αυτού θα ανέτρεπε ουσιαστικά την απόφαση που έλαβαν άλλα μέλη του αρμόδιου οργάνου.

(42) Σύμφωνα με τον πτωχευτικό νόμο ([44]), όταν το πτωχευτικό δικαστήριο είναι μέλος του αρμόδιου οργάνου, ο σύνδικος ή άλλα μέλη του αρμόδιου οργάνου υποβάλλουν την εντολή στο δικαστήριο προς έγκριση αφού τα άλλα μέλη του αρμόδιου οργάνου εκφράσουν τις απόψεις τους σχετικά με την εντολή. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μέσω απόφασης («uznesenie»), είτε να εγκρίνει την υποβληθείσα εντολή είτε να αποφασίσει τον τρόπο με τον οποίο θα ενεργήσει. Ο σύνδικος δεσμεύεται από την απόφαση του δικαστηρίου. Κατά την έκδοση απόφασης, το πτωχευτικό δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα έννομα συμφέροντα των θιγόμενων πιστωτών και τις δηλώσεις τους, καθώς και τις δηλώσεις άλλων μελών του αρμόδιου οργάνου.

(43) Στην περίπτωση της NCHZ, το πτωχευτικό δικαστήριο, ενεργώντας ως μέλος του αρμόδιου οργάνου, ενέκρινε την εντολή προς τον σύνδικο με διαταγή της 17ης Φεβρουαρίου 2011 ([45]). Ο σύνδικος δεσμευόταν νομικά από την απόφαση του δικαστηρίου. Το πτωχευτικό δικαστήριο έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η επιτροπή πιστωτών είχε εκδώσει ομόφωνα απόφαση με εντολή προς τον σύνδικο να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ, καθώς και ότι όλοι οι θιγόμενοι ενέγγυοι πιστωτές ([46]) είχαν επιβάλει στον σύνδικο την ίδια εντολή με την επιτροπή πιστωτών. Το πτωχευτικό δικαστήριο εξήγησε περαιτέρω τους λόγους για τους οποίους αποτελούσε μέρος του αρμόδιου οργάνου στην υπό εξέταση υπόθεση, συγκεκριμένα λόγω του γεγονότος ότι η εξασφαλισμένη απαίτηση του πιστωτή REDQUEST LIMITED είχε απορριφθεί από τον σύνδικο και η REDQUEST LIMITED κίνησε δικαστική διαδικασία για τον προσδιορισμό της εξασφαλισμένης απαίτησής της. Από το σκεπτικό του πτωχευτικού δικαστηρίου προκύπτει ότι έλαβε υπόψη τις δηλώσεις μεμονωμένων μελών του αρμόδιου οργάνου (δηλαδή της επιτροπής πιστωτών και των μεμονωμένων ενέγγυων πιστωτών) και το γεγονός ότι κανένα από τα μέλη του αρμόδιου οργάνου δεν είχε αντιταχθεί στην εντολή προς τον σύνδικο. Στο σκεπτικό του, το πτωχευτικό δικαστήριο αναφέρθηκε στην οικονομική ανάλυση (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 33 έως 36) την κατάρτιση της οποίας το δικαστήριο είχε αναθέσει στον σύνδικο, και στην οποία διαπιστώθηκε ότι η παύση των δραστηριοτήτων της NCHZ θα ήταν η λιγότερο συμφέρουσα επιλογή για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών, δεδομένων των δαπανών που συνδέονται με την παύση των δραστηριοτήτων. Το πτωχευτικό δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, λαμβανομένων υπόψη αυτών των περιστάσεων και των δηλώσεων των μελών του αρμόδιου οργάνου, δεν διαπίστωσε καμία διαφορά ή σύγκρουση μεταξύ της προτεινόμενης εντολής και των έννομων συμφερόντων των θιγόμενων πιστωτών. Όπως προκύπτει από το σκεπτικό του πτωχευτικού δικαστηρίου, το εν λόγω δικαστήριο, για την έγκριση της εντολής, δεν αξιολόγησε μεμονωμένα τα συμφέροντα των επιμέρους πιστωτών, ιδίως της REDQUEST LIMITED, η οποία αναφέρεται στη δικαστική απόφαση αποκλειστικά και μόνο σε σχέση με τη συμμετοχή του πτωχευτικού δικαστηρίου στο αρμόδιο όργανο, όπως εξηγήθηκε.

([41]) Η απόφαση («uznesenie») της επιτροπής πιστωτών μαζί με τα πρακτικά της συνέλευσης της 26ης Ιανουαρίου 2011 δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα Εμπορικών Εταιρειών («Obchodný vestník») στις 15 Φεβρουαρίου 2011.

([42]) Άρθρο 38 παράγραφος 7 του πτωχευτικού νόμου.

([43]) Άρθρο 83 παράγραφος 4 του πτωχευτικού νόμου.

([44]) Άρθρο 83 παράγραφος 4 του πτωχευτικού νόμου.

([45]) Απόφαση («uznesenie») αριθ. 29K/43/2009-18279.

([46]) Το πτωχευτικό δικαστήριο απαρίθμησε τους 6 ενέγγυους πιστωτές-μέλη του αρμόδιου οργάνου (βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 21 της εν λόγω απόφασης).

(44) Δεν εκπροσωπήθηκαν όλοι οι (δημόσιοι) προπτωχευτικοί πιστωτές της NCHZ στο αρμόδιο όργανο (η σύνθεση του οποίου περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 18 έως 22) που αποφάσισε σχετικά με την περαιτέρω λειτουργία της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης. Ειδικότερα, η Εταιρεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων («Sociálna poisťovňa») και η Εταιρεία Γενικής Ασφάλισης Υγείας («Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.») ήταν δημόσιοι πιστωτές που δεν εκπροσωπήθηκαν στο αρμόδιο όργανο. Ως εκ τούτου, οι πιστωτές που δεν εκπροσωπήθηκαν στο αρμόδιο όργανο, δεδομένου ότι δεν ήταν ούτε μέλη της επιτροπής πιστωτών ούτε ενέγγυοι προπτωχευτικοί πιστωτές, δεν είχαν άμεσο λόγο στην απόφαση σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης.

(45) Η συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ μετά τη λήξη ισχύος του νόμου για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας βασίστηκε, ως εκ τούτου, στην απόφαση του αρμόδιου οργάνου που ενεργούσε ως συλλογική οντότητα να δώσει εντολή στον σύνδικο πτώχευσης να συνεχίσει τις δραστηριότητες της NCHZ, της οποίας τα μέλη (δηλαδή η επιτροπή πιστωτών και οι ενέγγυοι πιστωτές) εξέφρασαν τη θέση τους κατά την κοινή τους συνέλευση στις 26 Ιανουαρίου 2011, και το εναπομείναν μέλος (δηλαδή το πτωχευτικό δικαστήριο) ενέκρινε την εντολή για τον σύνδικο πτώχευσης με απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011. Σε συνέχεια της εν λόγω απόφασης, η NCHZ συνέχισε τις επιχειρηματικές της δραστηριότητες χωρίς διακοπή μέχρι την πώλησή της ως λειτουργούσας επιχείρησης στη Via Chem Slovakia τον Ιούλιο του 2012.

3. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

3.1. **Παρατηρήσεις σχετικά με τη δυνατότητα καταλογισμού**

(46) Η AlzChem Group AG (στο εξής: AlzChem) υποστηρίζει ([47]) ότι η απόφαση να συνεχιστεί η λειτουργία της NCHZ καταλογίζεται στο κράτος, καθώς οι ενέγγυοι πιστωτές είχαν δικαίωμα να ασκήσουν βέτο κατά της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ. Η AlzChem αντλεί αυτό το δικαίωμα αρνησικυρίας από τη συστηματική ερμηνεία του πτωχευτικού νόμου, επισημαίνοντας τη διάταξη ότι καθένας από τους ενέγγυους πιστωτές αποτελεί μέρος του αρμόδιου οργάνου. Ως εκ τούτου, οι ενέγγυοι πιστωτές δεν θα πρέπει να θεωρούνται συλλογικό όργανο, γεγονός που οδηγεί την AlzChem στο συμπέρασμα ότι καθένας από τους ενέγγυους πιστωτές μπορούσε μεμονωμένα να δώσει εντολή στον σύνδικο σχετικά με τη χωριστή περιουσία του και να ασκήσει βέτο κατά της έκδοσης της εντολής. Η AlzChem υποστηρίζει ότι καθένας από τους ενέγγυους πιστωτές θα έπρεπε να εγκρίνει την εντολή προς τον σύνδικο πτώχευσης, ώστε η εντολή αυτή να είναι δεσμευτική για αυτόν. Επιπλέον, η AlzChem ισχυρίζεται ότι υπάρχει δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος, δεδομένου ότι η απόφαση των πιστωτών της NCHZ επιβεβαιώθηκε και κατέστη δεσμευτική από το πτωχευτικό δικαστήριο. Τα εθνικά δικαστήρια ασκούν δημόσια εξουσία και οι αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων είναι κατ' αυτή την έννοια καταλογιστέες στο κράτος. Η AlzChem επικαλείται επίσης τη νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία οι αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων μπορούν να αποτελέσουν τη νομική βάση των μέτρων κρατικής ενίσχυσης. Εναλλακτικά, η AlzChem ισχυρίζεται ότι υπάρχει δυνατότητα καταλογισμού λόγω του ομόφωνου χαρακτήρα της απόφασης των πιστωτών, όπως εξετάστηκε και επικυρώθηκε από το πτωχευτικό δικαστήριο.

(47) Η Fortischem αμφισβητεί την ύπαρξη δυνατότητας καταλογισμού ([48]), ισχυριζόμενη ότι ο σλοβακικός πτωχευτικός νόμος δεν προβλέπει δικαίωμα άσκησης βέτο ούτε για τα μέλη της επιτροπής πιστωτών ούτε για τους ενέγγυους πιστωτές· ως εκ τούτου, οι δημόσιοι ενέγγυοι πιστωτές της NCHZ δεν μπορούσαν να ασκήσουν βέτο κατά της απόφασης σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ. Δεύτερον, η Fortischem υποστηρίζει ότι ο ρόλος του πτωχευτικού δικαστηρίου στην υπό κρίση υπόθεση ήταν απλώς να εκτιμήσει τη νομιμότητα και τη συμβατότητα της απόφασης των προπτωχευτικών πιστωτών με το πτωχευτικό δίκαιο. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου στις υποθέσεις Pearle ([49]) και Doux Elevage ([50]), η δυνατότητα καταλογισμού μπορεί να αποκλειστεί όταν ο οικείος δημόσιος φορέας εγκρίνει και εκδίδει μόνο δεσμευτικές αποφάσεις που λαμβάνουν οι φορείς της αγοράς. Στην προκειμένη περίπτωση, από την οικονομική ανάλυση προκύπτει ότι η πώληση των δραστηριοτήτων ως λειτουργούσας επιχείρησης ήταν προτιμότερη από την εκκαθάριση και όλοι οι πιστωτές με δικαίωμα ψήφου ψήφισαν υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της εταιρείας. Ως εκ τούτου, κατά την άποψη της Fortischem, το πτωχευτικό δικαστήριο διέθετε ελάχιστη διακριτική ευχέρεια και στοιχειώδη ρόλο, που μπορεί να συνοψιστεί ως επίβλεψη της συμμόρφωσης με τους πτωχευτικούς κανόνες.

(48) Η Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s. (στο εξής: SRS), ως σύνδικος πτώχευσης της NCHZ, υποστηρίζει ([51]) ότι κανένα μέλος του αρμόδιου οργάνου δεν είχε δικαίωμα άσκησης βέτο. Ανεξάρτητα από τις πραγματικές δηλώσεις των πιστωτών, τόσο σε περιπτώσεις στις οποίες οι πιστωτές συμμερίζονταν κοινή θέση όσο και σε περίπτωση διάστασης απόψεων, η δεσμευτική εντολή για τον σύνδικο θα λάμβανε τελικά πάντοτε τη μορφή δικαστικής απόφασης. Για την SRS αυτό σημαίνει ότι κανένας πιστωτής (μέλος του αρμόδιου οργάνου) δεν θα μπορούσε να ασκήσει αποτελεσματικά το δικαίωμα άσκησης βέτο κατά την εντολή προς τον σύνδικο.

([47]) Υπόμνημα της AlzChem της 6ης Ιανουαρίου 2020.
([48]) Υπόμνημα της Fortischem της 19ης Δεκεμβρίου 2019.
([49]) Υπόθεση C-345/02, Pearle κ.λπ. (ΕΕ C 228 της 11.9.2004, σ. 6).
([50]) Υπόθεση C-677/11, Doux Elevage SNC (ΕΕ C 225 της 3.8.2013, σ. 21).
([51]) Υπόμνημα της SRS της 4ης Δεκεμβρίου 2019, αναφερόμενο στο υπόμνημα της SRS της 27ης Αυγούστου 2013.

(49) Επομένως, κατά την άποψη της SRS, η απόφαση για την περαιτέρω λειτουργία της NCHZ ελήφθη από το πτωχευτικό δικαστήριο, ενώ η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ ήταν αποτέλεσμα της δεσμευτικής απόφασης του πτωχευτικού δικαστηρίου. Οποιαδήποτε περαιτέρω δραστηριότητα μεμονωμένων πιστωτών δεν θα επηρέαζε τη λειτουργία της NCHZ χωρίς δικαστική απόφαση. Το δικαστήριο έλαβε υποχρεωτικά υπόψη τα έννομα συμφέροντα των θιγόμενων πιστωτών και τις αντίστοιχες δηλώσεις τους, των οποίων το μείζον συμφέρον ήταν η έγκαιρη και η μέγιστη δυνατή ικανοποίηση των απαιτήσεών τους. Ο ρόλος του πτωχευτικού δικαστηρίου ήταν η αξιολόγηση της συμμόρφωσης με το συλλογικό έννομο συμφέρον των πιστωτών και η μέγιστη δυνατή ικανοποίηση των απαιτήσεών τους. Ωστόσο, όπως διευκρινίζει η SRS, το αρμόδιο όργανο αποτελεί ενιαία οντότητα βάσει του πτωχευτικού δικαίου, ακόμη και όταν αποτελείται από περισσότερα του ενός μέλη.

(50) Η Σλοβακία υποστηρίζει ([52]) ότι ο πτωχευτικός νόμος δεν κατοχυρώνει δικαίωμα άσκησης βέτο ούτε για μέλος της επιτροπής πιστωτών ούτε για ενέγγυο πιστωτή. Εάν ένας ενέγγυος πιστωτής ταχθεί κατά της προτεινόμενης εντολής προς τον σύνδικο πτώχευσης και, ως εκ τούτου, την καταψηφίσει, αυτή θα ήταν η θέση ενός μόνο πιστωτή, την οποία το πτωχευτικό δικαστήριο θα λάμβανε υπόψη κατά τη λήψη της απόφασής του, αλλά δεν θα δεσμευόταν από αυτήν. Ωστόσο, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υπόθεσης, το δικαστήριο δεν είχε κανέναν λόγο να απορρίψει την προτεινόμενη εντολή. Όσον αφορά τον ρόλο του πτωχευτικού δικαστηρίου, η Σλοβακία διευκρινίζει ότι το πτωχευτικό δικαστήριο δεν αποφάνθηκε σχετικά με την έγκριση της απόφασης των πιστωτών της 26ης Ιανουαρίου 2011 ή σχετικά με την εγκυρότητά της. Αντιθέτως, το δικαστήριο αποφάνθηκε ως μέλος του αρμόδιου οργάνου σχετικά με την έγκριση της προτεινόμενης εντολής προς τον σύνδικο, αφού εξέτασε τη θέση των λοιπών μελών του αρμόδιου οργάνου και τα συμπεράσματα της οικονομικής ανάλυσης του συνδίκου. Γενικά, ο κύριος ρόλος του δικαστηρίου στην πτωχευτική διαδικασία είναι να επιβλέπει τον σύνδικο και την πορεία της διαδικασίας και να ενεργεί ως dominus litis μόνο σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ του συνδίκου και των πιστωτών ή μεταξύ των ίδιων των πιστωτών.

3.2. **Παρατηρήσεις σχετικά με το οικονομικό πλεονέκτημα**

(51) Εκτός από το ζήτημα της δυνατότητας καταλογισμού, τα ενδιαφερόμενα μέρη και η Σλοβακία υπέβαλαν επίσης περαιτέρω παρατηρήσεις σχετικά με το οικονομικό πλεονέκτημα, και ιδίως σχετικά με τον κίνδυνο συσσώρευσης των απαιτήσεων των πιστωτών κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης και σχετικά με τη σημασία της οικονομικής ανάλυσης και της παρουσίασης της διοίκησης για τη λήψη αποφάσεων από τους πιστωτές τον Ιανουάριο του 2011.

(52) Η AlzChem ισχυρίζεται ([53]) ότι το κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή δεν πληρούνταν στην περίπτωση της NHCZ, διότι i) οι οικείοι δημόσιοι πιστωτές δεν ενήργησαν επί ίσοις όροις με τους ιδιώτες πιστωτές και ii) η οικονομική ανάλυση και η παρουσίαση της διοίκησης δεν είχαν σημασία για την αξιολόγηση της συμπεριφοράς της Δημοκρατίας της Σλοβακίας όσον αφορά τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ.

(53) Πρώτον, η Alzchem εξηγεί ότι το μόνο ζήτημα που έλαβαν υπόψη οι περισσότεροι ιδιώτες πιστωτές ήταν η μεγιστοποίηση των εσόδων από την πώληση της NCHZ, δεδομένου ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συσσώρευσης απαιτήσεων κατά τη διάρκεια των συνεχιζόμενων δραστηριοτήτων της NCHZ. Η AlzChem επισημαίνει ότι πιστωτές, όπως το σλοβακικό κράτος, είχαν σημαντικές απαιτήσεις που συσσωρεύονταν κατά τη διάρκεια των υπό πτώχευση δραστηριοτήτων (εισφορές κοινωνικής ασφάλισης, φόροι κ.λπ. που προκύπτουν λόγω της συνέχισης των δραστηριοτήτων της εταιρείας) και, ως εκ τούτου, θα έπρεπε να εξισορροπήσουν τα δυνητικά οφέλη από τη διατήρηση των δραστηριοτήτων της NCHZ (δυνητικά υψηλότερη τιμή πώλησης) με τον κίνδυνο η συνέχιση των δραστηριοτήτων να οδηγήσει σε υψηλότερο ποσό ανεξόφλητων απαιτήσεων. Σύμφωνα με την Alzchem, η συμπεριφορά της Novácka Energetika, a.s., του μοναδικού ιδιώτη πιστωτή του οποίου οι απαιτήσεις αυξήθηκαν κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας, δεν μπορεί εύλογα να δικαιολογήσει τη συμπεριφορά όλων των δημόσιων πιστωτών με βάση το γεγονός ότι, σε αντίθεση με τους κρατικούς πιστωτές, οι ιδιωτικοί φορείς θα μπορούσαν να αποφασίσουν να διακόψουν ανά πάσα στιγμή τον εφοδιασμό προς την πτωχεύσασα εταιρεία, ώστε να περιορίσουν την έκθεσή τους σε πρόσθετες ανεξόφλητες απαιτήσεις.

(54) Δεύτερον, η Alzchem υποστηρίζει ότι η οικονομική ανάλυση και η παρουσίαση της διοίκησης καταρτίστηκαν για τους πιστωτές που ήταν μέλη της επιτροπής πιστωτών και τους ενέγγυους πιστωτές, δηλαδή για τους πιστωτές με προπτωχευτικές οφειλές, καθώς και ότι τα έγγραφα αυτά δεν έλαβαν υπόψη τα συμφέροντα των πιστωτών των οποίων οι απαιτήσεις προέρχονταν από τις δραστηριότητες της NHCZ κατά τη διάρκεια της πτώχευσής της. Σύμφωνα με την Alzchem, το σλοβακικό κράτος συσσώρευσε απαιτήσεις ύψους 5,5 εκατ. EUR μέχρι το τέλος της πρώτης περιόδου πτώχευσης και επιπλέον 7,8 εκατ. EUR κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης.

([52]) Υπόμνημα της Σλοβακίας της 14ης Φεβρουαρίου 2020.
([53]) Υπόμνημα της AlzChem της 6ης Ιανουαρίου 2020.

(55) Η Fortischem είναι της άποψης ([54]) ότι i) οι οικείοι δημόσιοι πιστωτές ενήργησαν επί ίσοις όροις με τους ιδιώτες πιστωτές και ότι ii) η οικονομική ανάλυση και η παρουσίαση της διοίκησης αποτέλεσαν έγκυρη βάση επί της οποίας οι δημόσιοι πιστωτές στήριξαν τις αποφάσεις τους κατά την έγκριση της εντολής προς τον σύνδικο.

(56) Πρώτον, η Fortischem αναγνωρίζει ότι οι απαιτήσεις δύο ενέγγυων δημόσιων πιστωτών (του Ταμείου Περιβάλλοντος και του δήμου Nováky) είχαν αυξηθεί κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της NCHZ υπό καθεστώς πτώχευσης. Η Fortischem υπενθυμίζει επίσης ότι η επιτροπή πιστωτών απαρτιζόταν από έναν δημόσιο (Ταμείο Εθνικής Περιουσίας) και τέσσερις μη ενέγγυους πιστωτές ιδιωτικού δικαίου (INVEST-KREDIT, s.r.o., NCHZ Energetika, a.s., M-ENERGO, s.r.o., DAK KIABA, s.r.o.), οι οποίοι ψήφισαν υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας. Κατά την άποψη της Fortischem, η συγκρισιμότητα μεταξύ των ιδιωτών και των δημόσιων πιστωτών στο πλαίσιο της επιτροπής πιστωτών προκύπτει από το γεγονός ότι όλοι ήταν μη ενέγγυοι προπτωχευτικοί πιστωτές. Τα μέλη της επιτροπής πιστωτών, σύμφωνα με τη νομική τους υποχρέωση, ψήφισαν προς το συμφέρον όλων των μη ενέγγυων προπτωχευτικών πιστωτών και όχι μόνον εκείνων που παρίσταντο στην επιτροπή πιστωτών.

(57) Επιπλέον, η Fortischem θεωρεί ότι το δικαστήριο του Trenčín θα είχε επιτρέψει τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ, ακόμη και σε περίπτωση που το Ταμείο Περιβάλλοντος και ο δήμος Nováky είχαν ψηφίσει υπέρ της εκκαθάρισης της NCHZ. Κατά την αξιολόγηση των συμφερόντων δύο ενέγγυων πιστωτών των οποίων οι προπτωχευτικές απαιτήσεις αντιστοιχούσαν σε λιγότερο από το 4 % της αξίας όλων των εξασφαλισμένων προπτωχευτικών απαιτήσεων και των συμφερόντων των εκπροσώπων των μη ενέγγυων πιστωτών για την περαιτέρω λειτουργία της NCHZ, είναι σχεδόν αδύνατον τα συμφέροντα των προπτωχευτικών πιστωτών να μπορούσαν να προστατευθούν με οποιαδήποτε άλλη απόφαση εκτός από την περαιτέρω λειτουργία της NCHZ.

(58) Τέλος, όσον αφορά τη σημασία της οικονομικής ανάλυσης για τη λήψη αποφάσεων από τους πιστωτές τον Ιανουάριο του 2011, η Fortischem υποστηρίζει ότι δεν ήταν αναγκαίο να γίνει συγκεκριμένη πρόβλεψη σχετικά με το ενδεχόμενο περαιτέρω κόστος κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης, δεδομένου ότι από την οικονομική ανάλυση προέκυπτε ότι καμία από τις προπτωχευτικές απαιτήσεις δεν θα είχε ικανοποιηθεί σε περίπτωση εκκαθάρισης της NCHZ. Δεδομένου ότι η πώληση της NCHZ ως λειτουργούσας επιχείρησης ήταν η μόνη εναλλακτική λύση για την ικανοποίηση των προπτωχευτικών πιστωτών, θα συνεπαγόταν την πλήρη ικανοποίηση όλων των απαιτήσεων μετά την πτώχευση. Ως εκ τούτου, με αυτόν τον τρόπο ελήφθησαν τουλάχιστον εμμέσως υπόψη τα συμφέροντα όλων των μεταπτωχευτικών πιστωτών (συμπεριλαμβανομένων των μεταπτωχευτικών απαιτήσεων των ενέγγυων δημόσιων πιστωτών). Επιπλέον, η Fortischem υποστηρίζει ότι ο ιδιαίτερος χαρακτήρας των προπτωχευτικών απαιτήσεων των δύο ενέγγυων πιστωτών (του Ταμείου Περιβάλλοντος και του δήμου Nováky) κατέστησε τον υπολογισμό άνευ σημασίας, δεδομένου ότι οποιαδήποτε αύξηση των απαιτήσεων δεν είχε σχέση με την πραγματική λειτουργία της NCHZ.

(59) Επιπλέον, η Fortischem ισχυρίζεται ότι, εάν συγκριθεί το ποσό της απαίτησης στην αρχή της δεύτερης περιόδου πτώχευσης με τις προπτωχευτικές απαιτήσεις και εάν συγκριθούν οι ενδιάμεσες πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης με τις απαιτήσεις μετά την πτώχευση, ο κίνδυνος σημαντικής αύξησης των απαιτήσεων θα έπρεπε να εκτιμηθεί ως ελάχιστος, ενώ υπήρχε πιθανότητα να ικανοποιηθούν τουλάχιστον ορισμένες από τις προπτωχευτικές απαιτήσεις της. Συγκεκριμένα, ο φόρος ακίνητης περιουσίας για το 2010, που επιβλήθηκε από τον δήμο Nováky τον Μάρτιο του 2010, ανερχόταν σε 523 793 EUR, ενώ στο τέλος του 2010 οι φορολογικές οφειλές της NCHZ αυξήθηκαν μόλις κατά περίπου 48 000 EUR. Οι απαιτήσεις του Ταμείου Περιβάλλοντος αυξήθηκαν κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης κατά 193 192 EUR, ποσό που αντιστοιχεί σε λιγότερο από το 20 % της αρχικής προπτωχευτικής απαίτησης.

(60) Η SRS υπενθυμίζει ([55]) ότι το πτωχευτικό δικαστήριο, κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας του, επιλύει τη σύγκρουση μεταξύ των διαφόρων έννομων συμφερόντων των πιστωτών εφαρμόζοντας την αρχή της αναλογικότητας. Γενικά, αυτό σημαίνει ότι οποιοδήποτε πιθανό συμφέρον ορισμένων πιστωτών να διακόψουν τη λειτουργία του οφειλέτη μπορεί να αντισταθμιστεί από το συλλογικό συμφέρον άλλων πιστωτών για συνέχιση της λειτουργίας, ιδίως όταν η συνέχιση της λειτουργίας του οφειλέτη μπορεί εύλογα να αναμένεται ότι θα οδηγήσει σε υψηλότερη συνολική ικανοποίηση των απαιτήσεων. Οι αποφάσεις σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ, καθώς και σχετικά με την έκταση και τη μορφή της εκκαθάρισης της NCHZ και των περιουσιακών στοιχείων της, καθοδηγήθηκαν από το συμφέρον των πιστωτών στο σύνολό τους να επιτύχουν τη μέγιστη δυνατή ικανοποίηση των απαιτήσεών τους.

(61) Η SRS είναι της άποψης ότι η απόφαση για τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ βασίστηκε πράγματι σε ενδελεχή αξιολόγηση της συμμόρφωσης με το θεμελιώδες συμφέρον των πιστωτών στο σύνολό τους, προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η είσπραξη των απαιτήσεών τους, όπως εφαρμόζεται από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστικό όργανο που ενεργεί στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας και εφαρμόζει τους γενικούς νομοθετικούς κανόνες περί πτώχευσης στη συγκεκριμένη περίπτωση, και δικαιολογείται από την ίδια την ουσία της πτωχευτικής διαδικασίας, αλλά και από την ανάγκη συμβιβασμού των αλληλεπικαλυπτόμενων δικαιωμάτων και συμφερόντων της πλειονότητας των πιστωτών, αφενός, και των περιορισμένων περιουσιακών στοιχείων (κοινής πηγής) αφετέρου.

([54]) Υπόμνημα της Fortischem της 19ης Δεκεμβρίου 2019.

([55]) Υπόμνημα της 4ης Δεκεμβρίου 2019, αναφερόμενο στο υπόμνημα της SRS της 27ης Αυγούστου 2013.

(62) Όσον αφορά το δεύτερο σημείο, η SRS υποστηρίζει ότι ο σύνδικος κατάρτισε την ανάλυση ως κατάλληλη πραγματική βάση για τη λήψη απόφασης από το αρμόδιο όργανο, καθώς και για την αξιολόγηση του πρώτου δημόσιου διαγωνισμού. Η ανάλυση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο μοναδικός τρόπος διάθεσης της πτωχευτικής περιουσίας που θα οδηγούσε σε μερική τουλάχιστον ικανοποίηση των απαιτήσεων που καταχωρίστηκαν στον σύνδικο (προπτωχευτικές απαιτήσεις) ήταν η πώληση της επιχείρησης ως συνεχιζόμενης δραστηριότητας. Άλλες εναλλακτικές λύσεις όχι μόνο δεν θα οδηγούσαν στην ικανοποίηση των προπτωχευτικών απαιτήσεων, αλλά θα συνεπάγονταν περαιτέρω σημαντικές δαπάνες που θα έπρεπε να ικανοποιηθούν με προτιμησιακό τρόπο, όπως π.χ. για απαιτήσεις κατά της πτωχευτικής περιουσίας, οι οποίες τελικά δεν θα ικανοποιούνταν. Ως εκ τούτου, άλλες εναλλακτικές λύσεις θα είχαν ως αποτέλεσμα πρόσθετες μη ικανοποιηθείσες απαιτήσεις (μετά την πτώχευση) πέραν των προπτωχευτικών απαιτήσεων, οι οποίες επίσης δεν θα ικανοποιούνταν.

(63) Η Σλοβακία επαναλαμβάνει την άποψή της ([56]) ότι η ενέργεια των δημόσιων πιστωτών ήταν σύμφωνη με την αρχή του πιστωτή στο πλαίσιο της οικονομίας της αγοράς, δεδομένου ότι τα επιμέρους μέλη της επιτροπής πιστωτών και οι ενέγγυοι πιστωτές, τόσο οι δημόσιοι όσο και οι ιδιωτικοί, έκριναν ότι, σε περίπτωση που δινόταν εντολή στον σύνδικο να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ, το ποσοστό είσπραξης των οφειλών θα ήταν αναμφίβολα υψηλότερο. Η Σλοβακία διευκρινίζει ότι το σλοβακικό πτωχευτικό δίκαιο δεν κάνει ρητή διάκριση μεταξύ ιδιωτών και δημόσιων πιστωτών και δεν τους αντιμετωπίζει διαφορετικά για τους σκοπούς της πτωχευτικής διαδικασίας.

(64) Η Σλοβακία κάνει περαιτέρω διάκριση μεταξύ των διαφόρων ειδών απαιτήσεων που περιλαμβάνονται στην πτωχευτική διαδικασία, τις οποίες κατατάσσει σε δύο κατηγορίες: εκείνες που προέκυψαν πριν από την κήρυξη της πτώχευσης και καταχωρίστηκαν στον σύνδικο πτώχευσης (στο εξής: προπτωχευτικές απαιτήσεις) και εκείνες που προέκυψαν μετά (στο εξής: μεταπτωχευτικές απαιτήσεις). Οι μεταπτωχευτικές απαιτήσεις είναι i) απαιτήσεις κατά της πτωχευτικής περιουσίας («pohľadávky proti podstate») ή ii) απαιτήσεις που απορρέουν από τη λειτουργία της επιχείρησης («pohľadávky z prevádzkovania podniku»).

(65) Οι απαιτήσεις κατά της πτωχευτικής περιουσίας είναι απαιτήσεις που απορρέουν από τη διαχείριση και εκκαθάριση των πτωχευτικών περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής του συνδίκου. Περιλαμβάνουν επίσης φόρους, επιβαρύνσεις, τέλη, ασφάλιστρα υγείας και κοινωνικής ασφάλισης, μισθούς και λοιπές δαπάνες προσωπικού και αμοιβές διαχειριστών. Σε περίπτωση που ο σύνδικος διαχειρίζεται την επιχείρηση, οι απαιτήσεις αυτές θεωρούνται απαιτήσεις που απορρέουν από τη λειτουργία της επιχείρησης. Οι απαιτήσεις κατά της πτωχευτικής περιουσίας ικανοποιούνται από τα έσοδα εκκαθάρισης, πριν από τις προπτωχευτικές απαιτήσεις.

(66) Οι απαιτήσεις που απορρέουν από τη λειτουργία της επιχείρησης προκύπτουν σε σχέση με τη λειτουργία της πτωχεύσασας επιχείρησης μετά την κήρυξη της πτώχευσης. Οι απαιτήσεις που απορρέουν από τη λειτουργία ικανοποιούνται από τα έσοδα που προκύπτουν από τη λειτουργία της επιχείρησης. Εάν μετά την παύση των δραστηριοτήτων, τα έσοδα δεν επαρκούν για την ικανοποίηση των απαιτήσεων που απορρέουν από τη λειτουργία της επιχείρησης, ικανοποιούνται με τον ίδιο τρόπο, όπως οι απαιτήσεις κατά της πτωχευτικής περιουσίας, δηλαδή από τα έσοδα εκκαθάρισης.

(67) Επομένως, οι μεταπτωχευτικές απαιτήσεις (τόσο οι απαιτήσεις κατά της πτωχευτικής περιουσίας όσο και εκείνες που απορρέουν από τη λειτουργία) ικανοποιούνται πριν από τις προπτωχευτικές απαιτήσεις. Ως εκ τούτου, η Σλοβακία υποστηρίζει ότι οι μεταπτωχευτικές απαιτήσεις πρέπει να ικανοποιηθούν πλήρως προτού ικανοποιηθούν οι προπτωχευτικές απαιτήσεις βάσει του χρονοδιαγράμματος των εσόδων.

4. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ**

4.1. **Ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης**

(68) Το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές. Οι παραπάνω προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται σωρευτικά. Εάν δεν πληρούται κάποια από αυτές, το μέτρο δεν συνιστά κρατική ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

(69) Κατά συνέπεια, ένα μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι ακόλουθες σωρευτικές προϋποθέσεις: i) το μέτρο πρέπει να καταλογίζεται στο κράτος και να χρηματοδοτείται με κρατικούς πόρους· ii) πρέπει να παρέχει πλεονέκτημα στον αποδέκτη του· iii) το εν λόγω πλεονέκτημα πρέπει να είναι επιλεκτικό· και iv) το μέτρο πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

([56]) Υπόμνημα της Σλοβακίας της 14ης Φεβρουαρίου 2020.

(70) Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, η αξιολόγηση πρέπει να περιοριστεί στις προϋποθέσεις δυνατότητας καταλογισμού και οικονομικού πλεονεκτήματος, δεδομένου ότι, ελλείψει οποιουδήποτε από τα στοιχεία αυτά, το μέτρο δεν θα συνιστά κρατική ενίσχυση, χωρίς να χρειάζεται να αξιολογηθεί αν πληρούνται τα λοιπά κριτήρια που απαριθμούνται στο άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

4.2. **Δυνατότητα καταλογισμού**

(71) Όπως περιγράφεται λεπτομερέστερα στις αιτιολογικές σκέψεις 23 έως 45, αφότου ο νόμος για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας έπαυσε να ισχύει για την NCHZ στις 31 Δεκεμβρίου 2010, ο σύνδικος δεν ήταν πλέον νομικά υποχρεωμένος να συνεχίσει τη λειτουργία της εταιρείας. Δεδομένου ότι το κόστος λειτουργίας της NCHZ σε καθεστώς πτώχευσης υπερέβαινε τα έσοδα από τη λειτουργία της, όπως προβλέπεται στον πτωχευτικό νόμο, ο σύνδικος ενημέρωσε το αρμόδιο όργανο (για τη σύνθεσή του βλ. αιτιολογικές σκέψεις 18 έως 22) σχετικά με το γεγονός αυτό και υπέβαλε, προς έγκριση από το αρμόδιο όργανο, εντολή που υποχρεώνει τον σύνδικο να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ.

(72) Στις 26 Ιανουαρίου 2011 σε κοινή συνέλευση της επιτροπής πιστωτών και των ενέγγυων πιστωτών, όλοι οι πιστωτές της επιτροπής πιστωτών, τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα, ενέκριναν την εντολή προς τον σύνδικο να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ, και όλοι οι ενέγγυοι πιστωτές που ήταν παρόντες στη συνέλευση, δημόσιοι και ιδιωτικοί, τάχθηκαν υπέρ της έγκρισης της ίδιας εντολής (βλ. αιτιολογική σκέψη 38). Τα πρακτικά της συνέλευσης της 26ης Ιανουαρίου 2011, τα οποία επικύρωσε η Επιτροπή, επιβεβαιώνουν ότι οι ενέγγυοι πιστωτές γνωστοποίησαν μεμονωμένα τις απόψεις τους στην εν λόγω συνέλευση. Μολονότι ο νόμος απαιτούσε την υποστήριξη της πρότασης μόνον από την πλειοψηφία των μελών της επιτροπής πιστωτών, αποδείχθηκε ότι κανένα από τα μέλη αυτά δεν απέρριψε την εντολή προς τον σύνδικο. Επίσης, κανένας ενέγγυος πιστωτής δεν τάχθηκε κατά της έγκρισης της εν λόγω εντολής. Επομένως, κρίθηκε ότι η απόφαση των πιστωτών που εκπροσωπούνταν στο αρμόδιο όργανο ήταν ομόφωνη.

(73) Όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 20, δεν αποδείχθηκε ότι οι ιδιώτες πιστωτές της επιτροπής πιστωτών, με εξαίρεση την INVEST-KREDIT, s.r.o., θα είχαν κεφαλαιακούς δεσμούς με τον ιδιοκτήτη της NCHZ.

(74) Διαπιστώθηκε επίσης ότι κανένας (δημόσιος ή ιδιωτικός) μη ενέγγυος πιστωτής δεν προσέβαλε ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου την απόφαση της επιτροπής πιστωτών να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ (βλ. αιτιολογική σκέψη 40), παρά το σχετικό δικαίωμά τους.

(75) Με απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011, το πτωχευτικό δικαστήριο, ως μέλος του αρμόδιου οργάνου, ενέκρινε χωρίς ουσιαστική αλλαγή ([57]) την ίδια εντολή για τον σύνδικο, η οποία κατέστη ως εκ τούτου δεσμευτική για τον σύνδικο σύμφωνα με το άρθρο 83 παράγραφος 4 του πτωχευτικού νόμου.

(76) Η συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ μετά τη λήξη ισχύος του νόμου για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας βασίστηκε συνεπώς στην απόφαση του αρμόδιου οργάνου που αποτελείται από την επιτροπή πιστωτών (κυρίως ιδιωτικές εταιρείες), τους ενέγγυους πιστωτές (κυρίως δημόσιους φορείς) και το πτωχευτικό δικαστήριο.

(77) Επομένως, τόσο οι θέσεις της επιτροπής πιστωτών και των ενέγγυων πιστωτών της 26ης Ιανουαρίου 2011 (χωρίς παρέμβαση του πτωχευτικού δικαστηρίου στις 26 Ιανουαρίου 2011) όσο και η απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2011 ήταν καίριας σημασίας για την έγκριση της εντολής προς τον σύνδικο πτώχευσης. Συγκεκριμένα, συνέβαλαν από κοινού στη λήψη απόφασης από το αρμόδιο όργανο που έδωσε συλλογικά εντολή στον σύνδικο να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ.

(78) Η Επιτροπή θεωρεί ότι το αρμόδιο όργανο που ενεργεί ως συλλογικό όργανο (συμπεριλαμβανομένου του πτωχευτικού δικαστηρίου) αποφάσισε να δώσει εντολή στον σύνδικο να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ, σε αντίθεση με την άποψη ότι η απόφαση προήλθε αποκλειστικά από την απόφαση του δικαστηρίου του Trenčín (την οποία επικαλέστηκαν οι SRS και AlzChem) ή ότι η εντολή προήλθε από την απόφαση των πιστωτών (την οποία επικαλέστηκε η Fortischem). Απλώς η τελική απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου ελήφθη στις 17 Φεβρουαρίου 2011, αφού άλλα μέλη του αρμόδιου οργάνου εξέφρασαν τις απόψεις τους σχετικά με την εντολή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον πτωχευτικό νόμο (βλ. αιτιολογική σκέψη 42), αλλά υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις της υπόθεσης, όπου όλα τα άλλα μέλη του αρμόδιου οργάνου ενέκριναν την εντολή προς τον σύνδικο, δεν υπήρχε λόγος να απορρίψει το πτωχευτικό δικαστήριο την έγκριση της προτεινόμενης εντολής.

([57]) Η Επιτροπή επανεξέτασε τη δικαστική απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011 και διαπίστωσε ότι η μόνη αλλαγή ήταν μη ουσιαστική και αναφερόταν στη διόρθωση της παραπομπής σε συγκεκριμένη νομική διάταξη.

(79) Όσον αφορά την ενδεχόμενη ύπαρξη δικαιωμάτων άσκησης βέτο για ορισμένους πιστωτές, από την επίσημη διαδικασία έρευνας προέκυψε ότι κανένα μέλος της επιτροπής πιστωτών και κανένας από τους ενέγγυους πιστωτές δεν είχε δικαίωμα άσκησης βέτο βάσει του πτωχευτικού νόμου. Οι ισχυρισμοί της AlzChem σχετικά με την ύπαρξη δικαιωμάτων άσκησης βέτο αποδείχθηκαν αβάσιμοι, δεδομένου ότι δεν προσκομίστηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να επιβεβαιώνει την ύπαρξή τους. Αντιθέτως, από τα υπομνήματα των λοιπών ενδιαφερομένων προκύπτει ότι κανένας ενέγγυος πιστωτής, του δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, δεν θα μπορούσε να εμποδίσει μεμονωμένα την έγκριση της εντολής προς τον σύνδικο.

(80) Σύμφωνα με το άρθρο 83 παράγραφος 4 του πτωχευτικού νόμου, ο σύνδικος της πτώχευσης δεσμεύεται από την απόφαση του δικαστηρίου (βλ. αιτιολογική σκέψη 42). Αυτό σημαίνει ότι, σε περίπτωση που το πτωχευτικό δικαστήριο είναι μέλος του αρμόδιου οργάνου, ο σύνδικος δεν δεσμεύεται από την απόφαση των πιστωτών (ούτε της επιτροπής πιστωτών ούτε των ενέγγυων πιστωτών) όσον αφορά την εντολή προς τον σύνδικο πτώχευσης, αλλά δεσμεύεται αποκλειστικά από την απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου. Επιπλέον, το δικαστήριο, κατά την έκδοση της απόφασής του, δεν δεσμεύεται από τις αντιγνωμίες των μεμονωμένων ενέγγυων πιστωτών και δεν υποχρεούται να τις ακολουθήσει: μπορεί να εγκρίνει την υποβληθείσα εντολή ακόμη και στην περίπτωση σχετικών αντιγνωμιών, εφόσον η εντολή εξυπηρετεί τα έννομα συμφέροντα των θιγόμενων πιστωτών (αιτιολογική σκέψη 42). Επομένως, ακόμη και αν ένας ή περισσότεροι από τους ενέγγυους πιστωτές τάχθηκαν κατά της έγκρισης της εντολής προς τον σύνδικο πτώχευσης στην προτεινόμενη διατύπωση, αυτό δεν θα σήμαινε αυτομάτως ότι η σχετική εντολή δεν μπορεί να εγκριθεί. Ως εκ τούτου, οι μεμονωμένοι ενέγγυοι πιστωτές δεν μπορούσαν να ασκήσουν βέτο στην έγκριση της εντολής, με την έννοια της απαγόρευσης της εντολής, απλώς και μόνο με την απόρριψη της προτεινόμενης έγκρισής της.

(81) Ειδικότερα, δεν επιβεβαιώθηκε ότι το δικαίωμα αρνησικυρίας των ενέγγυων πιστωτών μπορεί να συναχθεί από το γεγονός ότι όλοι οι ενέγγυοι πιστωτές συμμετείχαν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Το δικαίωμα κάθε ενέγγυου προπτωχευτικού πιστωτή να εκφράζει την άποψή του και να συμμετέχει στη διαδικασία λήψης αποφάσεων δεν μπορεί να συνεπάγεται το δικαίωμα αρνησικυρίας του, ελλείψει άλλης σχετικής διάταξης. Είναι γεγονός ότι, σε αντίθεση με την επιτροπή πιστωτών, η οποία ήταν συλλογικό εκλεγμένο όργανο (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 18 και 20), οι ενέγγυοι πιστωτές δεν εκπροσωπούνταν σε συλλογικό όργανο, αλλά καθένας από τους ενέγγυους πιστωτές αποτελούσε αυτοτελώς μέρος του αρμόδιου οργάνου για κάθε χωριστή πτωχευτική περιουσία (βλ. αιτιολογική σκέψη 21). Ωστόσο, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η AlzChem (βλ. αιτιολογική σκέψη 46), το γεγονός ότι καθένας από τους ενέγγυους πιστωτές ήταν μέλος του αρμόδιου οργάνου δεν σημαίνει αυτομάτως ότι θα μπορούσαν να εμποδίσουν την έκδοση απόφασης του αρμόδιου οργάνου. Με άλλα λόγια, το δικαίωμα αρνησικυρίας των ενέγγυων πιστωτών δεν μπορεί να συναχθεί από το γεγονός ότι καθένας τους ήταν μέλος του αρμόδιου οργάνου.

(82) Επιπλέον, η Επιτροπή επαλήθευσε τον ισχυρισμό της AlzChem ότι το δικαίωμα αρνησικυρίας των ενέγγυων πιστωτών εντοπίζεται στον πτωχευτικό νόμο μέσω της συστημικής ερμηνείας του. Τα άρθρα του πτωχευτικού νόμου στα οποία αναφέρεται η AlzChem προς στήριξη της απαίτησής της περιέχουν τα δικαιώματα των ενέγγυων πιστωτών στην πτωχευτική διαδικασία. Ως εκ τούτου, δεν προβλέπουν δικαίωμα αρνησικυρίας.

(83) Πράγματι, οι αποφάσεις της επιτροπής πιστωτών λαμβάνονταν κατά πλειοψηφία και οι ενέγγυοι πιστωτές γνωστοποίησαν τη θέση τους σε ατομική βάση, αλλά και χωρίς δικαίωμα αρνησικυρίας. Ως εκ τούτου, καμία κρατική οντότητα, παρότι έχει τη δυνατότητα να απορρίψει τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ (στην περίπτωση των μελών της επιτροπής πιστωτών) ή τη δυνατότητα να αποφανθεί κατά της έγκρισης της εν λόγω εντολής (στην περίπτωση των ενέγγυων πιστωτών), δεν θα μπορούσε να επιβάλει το συμφέρον της να σταματήσει την περαιτέρω συσσώρευση των χρεών, εάν υπήρχε σχετικό συμφέρον.

(84) Επομένως, ούτε οι δημόσιοι ούτε οι ιδιώτες πιστωτές ήταν σε θέση να ασκήσουν βέτο κατά της λειτουργίας της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης. Η απόφαση για τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ ελήφθη από το αρμόδιο όργανο, το οποίο ενήργησε ως συλλογικό όργανο, και κανένας μεμονωμένος ιδιώτης ή δημόσιος πιστωτής ως μέλος του αρμόδιου οργάνου δεν θα μπορούσε από μόνος του να αποτρέψει την απόφαση συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ.

(85) Εν κατακλείδι, πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα της AlzChem ότι η απόφαση να συνεχιστεί η λειτουργία της NCHZ μπορεί να καταλογιστεί στη Σλοβακία, δεδομένου ότι οι τέσσερις ενέγγυοι πιστωτές του δημοσίου επέλεξαν να μην ασκήσουν το δικαίωμα αρνησικυρίας τους.

(86) Υποστηρίχθηκε επίσης ότι η απόφαση να συνεχιστεί η λειτουργία της NCHZ μπορεί να καταλογιστεί στη Σλοβακία, δεδομένου ότι επιβεβαιώθηκε και κατέστη δεσμευτική από το Δικαστήριο του Trenčín τον Φεβρουάριο του 2011. Ενώ καταρχήν δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ένα μέτρο να μπορεί να θεωρηθεί απόφαση καταλογιστέα στο κράτος κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ λόγω απόφασης εθνικού δικαστηρίου ([58]), οι λεπτομέρειες της εμπλοκής του πτωχευτικού δικαστηρίου στην υπό κρίση υπόθεση αξιολογούνται στις αιτιολογικές σκέψεις 88 έως 92, προκειμένου να διακριθεί από τις περιπτώσεις στις οποίες η δυνατότητα καταλογισμού διαπιστώθηκε βάσει απόφασης εθνικού δικαστηρίου.

(87) Από την επίσημη διαδικασία έρευνας προέκυψε ότι, τον Φεβρουάριο του 2011, το πτωχευτικό δικαστήριο ενήργησε ως μέλος του αρμόδιου οργάνου με σαφώς καθορισμένο ρόλο βάσει του πτωχευτικού νόμου. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εξέτασε τον ρόλο του πτωχευτικού δικαστηρίου όταν είναι μέλος του αρμόδιου οργάνου σύμφωνα με το άρθρο 83 παράγραφος 4 του πτωχευτικού νόμου.

(88) Το πτωχευτικό δικαστήριο κατείχε μοναδική θέση μέλους του συλλογικού οργάνου που αποφάσιζε για τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ. Δεν ενήργησε υπό τη συνήθη ιδιότητα του δικαστηρίου ως δικαιοδοτικού οργάνου, στο οποίο οι διάδικοι απευθύνονται για την έκδοση επίσημης απόφασης· αντιθέτως, ο ρόλος του ήταν να διασφαλίσει ότι η εντολή προς τον σύνδικο συνάδει με τις θέσεις και τα έννομα συμφέροντα των θιγόμενων πιστωτών (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 42 και 43). Το γεγονός αυτό συνάδει με τον γενικό ρόλο του πτωχευτικού δικαστηρίου στις πτωχευτικές διαδικασίες, ο οποίος είναι να ενεργεί με στόχο την επίτευξη του υψηλότερου ποσοστού ικανοποίησης των απαιτήσεων των πιστωτών (βλ. αιτιολογική σκέψη 19).

(89) Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 42, όταν η εντολή προς τον σύνδικο υποβάλλεται προς έγκριση στο πτωχευτικό δικαστήριο, αυτό μπορεί είτε να εγκρίνει την εντολή είτε να αποφασίσει τον τρόπο με τον οποίο θα ενεργήσει με έκδοση απόφασης. Το ίδιο άρθρο διευκρινίζει ότι κατά την έκδοση της απόφασής του, το πτωχευτικό δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα έννομα συμφέροντα των θιγόμενων πιστωτών και τις δηλώσεις τους, καθώς και τις δηλώσεις άλλων μελών του αρμόδιου οργάνου.

(90) Όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 43, το πτωχευτικό δικαστήριο εξέτασε την προτεινόμενη εντολή προς τον σύνδικο, λαμβάνοντας υπόψη τα έννομα συμφέροντα των θιγόμενων πιστωτών και τις δηλώσεις τους, καθώς και τις δηλώσεις άλλων μελών του αρμόδιου οργάνου. Αυτό σήμαινε ότι το πτωχευτικό δικαστήριο έλαβε υπόψη τις δηλώσεις της επιτροπής πιστωτών και όλων των μεμονωμένων ενέγγυων πιστωτών (συμπεριλαμβανομένων όλων των δημόσιων ενέγγυων πιστωτών), καθώς και το περιεχόμενο της οικονομικής ανάλυσης, σύμφωνα με την οποία η παύση της λειτουργίας της NCHZ φαινόταν λιγότερο ευνοϊκή από την άποψη της δυνατότητας ικανοποίησης των απαιτήσεων των πιστωτών της πτώχευσης, λαμβανομένων υπόψη των δαπανών που συνδέονται με την παύση της λειτουργίας.

(91) Μολονότι αληθεύει ότι η δικαστική απόφαση κατέστησε την εντολή δεσμευτική προς τον σύνδικο πτώχευσης, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις της υπόθεσης δεν υπήρχε λόγος να απορρίψει το πτωχευτικό δικαστήριο την προτεινόμενη εντολή. Σε περίπτωση κατά την οποία όλοι οι πιστωτές, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι ιδιώτες, αποφασίζουν ρητά ότι είναι προς το οικονομικό τους συμφέρον να επιτρέψουν τη συνέχιση της λειτουργίας της αφερέγγυας επιχείρησης, η απόφασή τους δεν μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος απλώς και μόνον επειδή το πτωχευτικό δικαστήριο την επικυρώνει στη συνέχεια και την καθιστά δεσμευτική.

(92) Η απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου επισημαίνει το γεγονός ότι η απόφαση συνέχισης των δραστηριοτήτων της NCHZ ήταν προς το συμφέρον των πιστωτών. Εν προκειμένω, το δικαστήριο συμφώνησε με τις θέσεις όλων των άλλων μελών του αρμόδιου οργάνου, τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα, ενέγγυων και μη ενέγγυων, καθώς και με την πρόταση που υπέβαλε ο σύνδικος πτώχευσης· κανένας από τους παράγοντες αυτούς δεν εξέφρασε εναλλακτική άποψη για πρόταση παύσης των δραστηριοτήτων της NCHZ. Σύμφωνα με τη νομολογία, το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ αφορά «τις αποφάσεις των κρατών μελών με τις οποίες τα τελευταία, στο πλαίσιο της επιδιώξεως των δικών τους οικονομικών και κοινωνικών στόχων, θέτουν, μέσω μονομερών και αυτοτελών αποφάσεων, στη διάθεση των επιχειρήσεων ή άλλων υποκειμένων δικαίου πόρους ή τους παρέχουν πλεονεκτήματα με σκοπό να ευνοηθεί η πραγματοποίηση των επιδιωκομένων οικονομικών ή κοινωνικών στόχων» ([59]) Στο πλαίσιο αυτό, δεν υπάρχει καμία ένδειξη στην υπό κρίση υπόθεση ότι το πτωχευτικό δικαστήριο ενήργησε για την επιδίωξη άλλων συμφερόντων πέραν των συμφερόντων των οικείων πιστωτών, και ότι δεν ενήργησε σε πλήρη συμφωνία με τη λύση την οποία οι πιστωτές και ο σύνδικος πτώχευσης έκριναν ως την πλέον οικονομικά εύλογη.

([58]) Βλ. συναφώς, αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου 2016, ΔΕΗ και Επιτροπή κατά Αλουμίνιον της Ελλάδος, C-590/14 P, ECLI:EU:C:2016:797, σκέψεις 59, 77 και 81, και της 3ης Μαρτίου 2016, Simet κατά Επιτροπής, T-15/14, ECLI:EU:T:2016:124, σκέψεις 38, 44 και 45.

([59]) Απόφαση της 27ης Μαρτίου 1980, Amministrazione delle finanze dello Stato κατά Denkavit italiana, ECLI:EU:C:1980:100, σκέψη 31· απόφαση της 5ης Απριλίου 2006, Deutsche Bahn κατά Επιτροπής, T-351/02, ECLI:EU:T:2006:104, σκέψη 100.

(93) Ως εκ τούτου, η απόφαση του αρμόδιου οργάνου (μέλος του οποίου ήταν το πτωχευτικό δικαστήριο) να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ μετά τη λήξη ισχύος του νόμου για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας δεν μπορεί να θεωρηθεί καταλογιστέα στο κράτος, δεδομένης της έλλειψης δικαιωμάτων αρνησικυρίας των δημόσιων πιστωτών και του ειδικού ρόλου που διαδραμάτισε το πτωχευτικό δικαστήριο.

(94) Επιπλέον, δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι το κράτος θα προσπαθούσε να επηρεάσει τη λήψη αποφάσεων από ιδιώτες πιστωτές. Όπως επιβεβαιώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο ([60]), δεν αποδείχθηκε ότι υπήρχε πολιτική στήριξη στην NCHZ τον Ιανουάριο του 2011 και ότι οι ενδιαφερόμενοι πιστωτές είχαν υποθέσει την ύπαρξη σχετικής στήριξης. Ειδικότερα, συνήχθη το συμπέρασμα ότι η μη κατάργηση του νόμου για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας από τη νέα σλοβακική κυβέρνηση που βρισκόταν στην εξουσία τον Ιανουάριο του 2011 δεν μπορούσε να ερμηνευθεί ως ένδειξη της πολιτικής της στήριξης προς την NCHZ. Επίσης, ακόμη και αν υπήρχε πολιτική στήριξη κατά την περίοδο 2009-2010 (λόγω του νόμου για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας) και αργότερα το 2013, αυτό δεν σημαίνει ότι η πολιτική στήριξη υπήρχε και τον Ιανουάριο του 2011.

(95) Στην προκειμένη περίπτωση, από την απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2011 (βλ. αιτιολογική σκέψη 43), την οποία εξέτασε η Επιτροπή, προκύπτει ότι οι λόγοι που οδήγησαν το πτωχευτικό δικαστήριο να εγκρίνει την εντολή προς τον σύνδικο ήταν οι εξής: i) το γεγονός ότι η επιτροπή πιστωτών εξέδωσε ομόφωνα και χωρίς αντίρρηση εντολή προς τον σύνδικο να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ και ότι και οι έξι ενέγγυοι πιστωτές τάχθηκαν υπέρ της ίδιας εντολής· ii) στην οικονομική ανάλυση (βλ. αιτιολογική σκέψη 29), την οποία κατάρτισε ο σύνδικος, διαπιστώθηκε ότι η παύση των δραστηριοτήτων της NCHZ θα ήταν η λιγότερο συμφέρουσα επιλογή για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών, δεδομένων των δαπανών που συνδέονται με την παύση των δραστηριοτήτων· iii) απουσία ασυμφωνίας ή σύγκρουσης της προτεινόμενης εντολής με το έννομο συμφέρον των θιγόμενων πιστωτών. Ως εκ τούτου, το πτωχευτικό δικαστήριο εξέτασε αν η εντολή ήταν σύμφωνη με το έννομο συμφέρον των θιγόμενων πιστωτών στο σύνολό τους, χωρίς να εξετάσει χωριστά την επιμέρους κατάσταση κάθε πιστωτή ή να αξιολογήσει τον αντίκτυπο στην απορριφθείσα απαίτηση της REDQUEST LIMITED.

(96) Βάσει του πτωχευτικού νόμου, το πτωχευτικό δικαστήριο είχε καταρχήν τη δυνατότητα να αρνηθεί την προτεινόμενη εντολή προς τον σύνδικο πτώχευσης. Συγκεκριμένα, ανάλογα με την επιμέρους πραγματική κατάσταση και τα έννομα συμφέροντα των θιγόμενων πιστωτών, καθώς και τις δηλώσεις των εν λόγω πιστωτών και άλλων μελών του αρμόδιου οργάνου, το πτωχευτικό δικαστήριο είχε καταρχήν τη δυνατότητα να μην εγκρίνει την εντολή, αλλά να αποφασίσει το ίδιο τον τρόπο με τον οποίο θα ενεργήσει. Ωστόσο, σε μια κατάσταση κατά την οποία όλοι οι πιστωτές που εκπροσωπούνταν στο αρμόδιο όργανο θεωρούσαν ότι είναι προς το οικονομικό συμφέρον τους να επιτρέψουν τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ και εξέφρασαν αυτή την άποψη, η οποία διατυπώθηκε και από τον σύνδικο πτώχευσης, το γεγονός ότι το δικαστήριο συμμερίζεται την εν λόγω άποψη δεν συνηγορεί υπέρ του καταλογισμού της εν λόγω απόφασης στο κράτος αποκλειστικά και μόνο λόγω του δεσμευτικού χαρακτήρα της απόφασης του πτωχευτικού δικαστηρίου. Υπάρχει πληθώρα στοιχείων στην υπό εξέταση υπόθεση, συμπεριλαμβανομένων θετικών απόψεων από όλους τους άλλους εμπλεκόμενους παράγοντες, ότι η συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ θεωρήθηκε από τους πιστωτές ότι είναι προς το συμφέρον τους, ενώ μάλιστα είναι προφανές ότι το πτωχευτικό δικαστήριο κατά την άσκηση του ρόλου του ήταν υποχρεωμένο να ενεργήσει προς το συμφέρον των πιστωτών της NCHZ. Αντιθέτως, δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι το πτωχευτικό δικαστήριο επιδίωκε, με την έκδοση της απόφασής του, οποιονδήποτε σκοπό του σλοβακικού κράτους.

(97) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η απόφαση του αρμόδιου οργάνου κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης της NCHZ δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απόφαση καταλογιστέα στο κράτος κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Ακόμη και αν δεν πληρούται κάποια από τις σωρευτικές προϋποθέσεις για τη διαπίστωση της ύπαρξης κρατικής ενίσχυσης, η Επιτροπή επαλήθευσε ωστόσο αν το επίμαχο μέτρο παρείχε στην NCHZ οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο διαφορετικά δεν θα είχε αποκομίσει υπό τις συνθήκες της αγοράς, όπως περιγράφεται κατωτέρω.

4.3. **Οικονομικό πλεονέκτημα**

(98) Γενικά, οι οικονομικές συναλλαγές που πραγματοποιούνται από δημόσιους οργανισμούς (συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων επιχειρήσεων) δεν εξασφαλίζουν πλεονέκτημα για τον αντισυμβαλλόμενο και, ως εκ τούτου, δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση, εάν πραγματοποιούνται υπό συνήθεις συνθήκες της αγοράς ([61]).

([60]) Βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950, σκέψεις 129, 130, 134 και 142.

([61]) Βλ. αιτιολογική σκέψη 74 της ανακοίνωσης αριθ. 2016/C 262/01 της Επιτροπής σχετικά με την έννοια της «κρατικής ενίσχυσης», όπως αναφέρεται στο άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 262 της 19.7.2016, σ. 1).

(99) Προκειμένου να διαπιστωθεί αν μια πράξη πραγματοποιείται υπό κανονικές συνθήκες της αγοράς, η συμπεριφορά του δημόσιου οργανισμού πρέπει να συγκριθεί με τη συμπεριφορά ενός υποθετικού ιδιωτικού οικονομικού φορέα που βρίσκεται σε παρόμοια κατάσταση (το λεγόμενο κριτήριο του φορέα της οικονομίας της αγοράς). Τα δικαστήρια της Ένωσης έχουν αναπτύξει ειδικούς τύπους του εν λόγω κριτηρίου για διάφορα είδη οικονομικών πράξεων, και συγκεκριμένα το «κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή» για τον προσδιορισμό της ύπαρξης οικονομικού πλεονεκτήματος σε περιπτώσεις συναλλαγών που αφορούν οφειλές ([62]), και την «αρχή του επενδυτή σε οικονομία της αγοράς» σε περιπτώσεις δημόσιων επενδύσεων μετοχικού κεφαλαίου ([63]).

(100) Στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι υπήρχαν δημόσιοι πιστωτές που συμμετείχαν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ, αλλά δεν υπήρχε συμμετοχή του κράτους στην εταιρεία, η αξιολόγηση της Επιτροπής επικεντρώνεται στη συναλλαγή από τη σκοπιά του υποθετικού συνετού ιδιώτη πιστωτή ([64]).

(101) Η Επιτροπή επικύρωσε την οικονομική ανάλυση που εκπόνησε ο σύνδικος, η οποία τέθηκε στη διάθεση και εξετάστηκε από τους πιστωτές και το πτωχευτικό δικαστήριο κατά τη λήψη της απόφασης (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 33 έως 36). Στην ανάλυση εντοπίζονται διάφορα πιθανά σενάρια και συγκρίνονται οι δαπάνες και τα έσοδα από την οπτική των πιστωτών της NCHZ. Ειδικότερα, από την ανάλυση προκύπτει ότι η διακοπή της λειτουργίας της NCHZ θα είχε οδηγήσει σε σημαντικές δαπάνες συνολικού ύψους άνω των 48 εκατ. EUR. Το μεγαλύτερο μέρος του κόστους σχετιζόταν με το κλείσιμο και τον περιβαλλοντικό καθαρισμό των χώρων παραγωγής χημικών προϊόντων (περίπου 37,3 εκατ. EUR) και το κόστος προσωπικού (10,5 εκατ. EUR, εάν πληρούνταν όλες οι νόμιμες υποχρεώσεις). Ταυτόχρονα, τα αναμενόμενα έσοδα από την πώληση μεμονωμένων στοιχείων ενεργητικού κυμαίνονταν μεταξύ 47 και 52 εκατ. EUR (χωρίς να ληφθούν υπόψη οι πρόσθετες δαπάνες αποξήλωσης και αφαίρεσης του εξοπλισμού).

(102) Δεδομένου ότι οι εκκρεμείς (δημόσιες και ιδιωτικές) οφειλές που προέκυψαν από τη λειτουργία της NCHZ κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας (περίπου 16 εκατ. EUR έως τα μέσα Δεκεμβρίου 2010, προς το τέλος της πρώτης περιόδου πτώχευσης) είχαν προνομιακή μεταχείριση, συνάγεται ότι καμία από τις προπτωχευτικές απαιτήσεις δεν θα είχε ικανοποιηθεί, εάν είχε διακοπεί η λειτουργία της NCHZ. Η ανάλυση θεωρεί ότι η πώληση της επιχείρησης ως συνεχιζόμενης δραστηριότητας ήταν πιθανό να οδηγήσει σε μεγαλύτερη ικανοποίηση των προπτωχευτικών απαιτήσεων σε σύγκριση με το σενάριο διακοπής των δραστηριοτήτων της NCHZ, το οποίο θα συνεπαγόταν σημαντικές πρόσθετες δαπάνες για την παύση των δραστηριοτήτων της NCHZ και η επανέναρξη των δραστηριοτήτων θα ήταν προβληματική, αν όχι αδύνατη, δεδομένου ότι μέρος του τεχνολογικού εξοπλισμού θα υποστεί ανεπανόρθωτη ζημία σε περίπτωση διακοπής των δραστηριοτήτων (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 34 και 36).

(103) Στην ανάλυση αξιολογήθηκε επίσης το ενδιαφέρον τρίτων να συμμετάσχουν σε διαδικασίες υποβολής προσφορών για την NCHZ. Στον πρώτο γύρο υποβολής προσφορών, από τους επτά ενδιαφερόμενους αγοραστές μόνον ένας (η εταιρεία M-ENERGO, s.r.o.) υπέβαλε προσφορά ύψους 2 εκατ. EUR. Ο σύνδικος διαπίστωσε ότι δεν ήταν σαφές αν ο δεύτερος γύρος θα προσέλκυε περισσότερους ενδιαφερόμενους αγοραστές. Συνολικά, η ανάλυση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν προς το συμφέρον των πιστωτών να συνεχιστεί η λειτουργία της NCHZ και να πωληθεί ως συνεχιζόμενη δραστηριότητα.

(104) Η Επιτροπή εξέτασε περαιτέρω το περιεχόμενο της παρουσίασης της διοίκησης της NCHZ (βλ. αιτιολογική σκέψη 29 και επόμενες), η οποία ήταν επίσης στη διάθεση των πιστωτών και του πτωχευτικού δικαστηρίου, όταν ελήφθη η απόφαση. Στην παρουσίαση θεωρήθηκε ότι η αναμενόμενη πραγματική αξία του ενεργητικού της εταιρείας σε περίπτωση διακοπής της λειτουργίας ανερχόταν μόλις σε 15,5 εκατ. EUR, γεγονός που θα καθιστούσε τη διακοπή της λειτουργίας της NCHZ λιγότερο ελκυστική για τους πιστωτές. Επιπλέον, στην παρουσίαση υποστηρίζεται ότι η εταιρεία θα μπορούσε να πωληθεί επιτυχώς μετά τη λήψη ορισμένων μέτρων αναδιάρθρωσης (όπως απολύσεις προσωπικού). Συνολικά, η παρουσίαση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το βέλτιστο συμφέρον των πιστωτών θα ήταν η πώληση της NCHZ ως συνεχιζόμενης δραστηριότητας.

([62]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2007, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-525/04 P, ECLI:EU:C:2007:698, σκέψεις 59-60· απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2013, Frucona κατά Επιτροπής, C-73/11 P, ECLI:EU:C:2013:32, σκέψη 72· απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 1999, DMTransport, C-256/97, ECLI:EU:C:1999:332, σκέψη 30.

([63]) Βλ., για παράδειγμα, απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 1990, Βέλγιο κατά Επιτροπής («Tubemeuse»), C-142/87, ECLI:EU:C:1990:125, σκέψη 29· απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 1991, Ιταλία κατά Επιτροπής («ALFA Romeo»), C-305/89, ECLI:EU:C:1991:142, σκέψεις 18 και 19· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 1998, Cityflyer Express κατά Επιτροπής, T-16/96, ECLI:EU:T:1998:78, σκέψη 51· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 1999, Neue Maxhütte Stahlwerke και Lech-Stahlwerke κατά Επιτροπής, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-129/95, T-2/96 και T-97/96, ECLI:EU:T:1999:7, σκέψη 104· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale και Land Nordrhein-Westfalen κατά Επιτροπής, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-228/99 και T-233/99, ECLI:EU:T:2003:57, σκέψη 208.

([64]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Frucona Košice, C-300/16 P, ECLI:EU:C:2017:706, σκέψη 28.

(105) Η πρόταση για συνέχιση της λειτουργίας βάσει των εγγράφων αυτών έγινε εν συνεχεία δεκτή από όλους τους πιστωτές του αρμόδιου οργάνου, τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού δικαίου, ενέγγυους και μη ενέγγυους.

(106) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι η οικονομική ανάλυση, σε συνδυασμό με την παρουσίαση της διοίκησης εξετάστηκαν δεόντως και αποτέλεσαν έγκυρη βάση για τη λήψη απόφασης από τους πιστωτές και το πτωχευτικό δικαστήριο.

4.3.1. *Κοινές παρατηρήσεις*

(107) Όπως προκύπτει από τον πίνακα 1 (βλ. αιτιολογική σκέψη 24), οι δημόσιοι πιστωτές με τις υψηλότερες μεταπτωχευτικές απαιτήσεις ήταν η Εταιρεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων («Sociálna poisťovňa») και η Εταιρεία Γενικής Ασφάλισης Υγείας («Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.»). Όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 44, δεν ήταν μέλη του αρμόδιου οργάνου που αποφάσιζε για τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ. Ως εκ τούτου, δεν είχαν τη δυνατότητα να επηρεάσουν άμεσα τη διαδικασία λήψης απόφασης ούτε μπορούσαν να εμποδίσουν τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ.

(108) Από τη διεξοδική έρευνα προέκυψε περαιτέρω ότι, από τους τέσσερις ενέγγυους πιστωτές του δημοσίου που αποτελούσαν μέρος του αρμόδιου οργάνου (βλ. αιτιολογική σκέψη 21), μόνον οι δύο από αυτούς θίγονταν άμεσα από την απειλή περαιτέρω συσσώρευσης των χρεών που τους όφειλε η NCHZ κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της, δηλαδή το Ταμείο Περιβάλλοντος και ο δήμος Nováky. Συγκεκριμένα, διαπιστώθηκε ότι η Σλοβακική Τράπεζα Εγγυήσεων και Ανάπτυξης και το Ταμείο Εθνικής Περιουσίας δεν διέτρεχαν κίνδυνο αύξησης των απαιτήσεων από τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ, λόγω της έλλειψης ενεργών εμπορικών σχέσεων με την NCHZ κατά τη διάρκεια της περιόδου πτώχευσης.

(109) Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι στην αρχική απόφαση δεν καταδείχθηκε ότι «η οικονομική ανάλυση έθετε το ζήτημα της πιθανής αύξησης των απαιτήσεων των πιστωτών σε περίπτωση συνέχισης των δραστηριοτήτων της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης» ([65]). Ως εκ τούτου, δεν ήταν προφανής ο τρόπος με τον οποίο η επαλήθευση της οικονομικής ανάλυσης από την Επιτροπή υπό το πρίσμα του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή συνδεόταν με το περιεχόμενο της αιτιολογικής σκέψης 110 της αρχικής απόφασης, η οποία περιείχε την εκτίμηση της απειλής περαιτέρω συσσώρευσης των απαιτήσεων των δημόσιων πιστωτών έναντι της NCHZ κατά τη διάρκεια των συνεχιζόμενων δραστηριοτήτων της ([66]). Επομένως, η οικονομική ανάλυση, άρα, εμμέσως, και η παρουσίαση της διοίκησης πρέπει να ελεγχθούν υπό το πρίσμα του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή και της ορθολογικότητας της απόφασης των πιστωτών, δεδομένου ότι γνώριζαν ότι το ύψος των απαιτήσεών τους θα αυξανόταν.

(110) Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι η εκτίμηση του κινδύνου αύξησης των απαιτήσεων έπρεπε να πραγματοποιηθεί κατά το κρίσιμο χρονικό σημείο, ήτοι κατά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ελήφθησαν τα μέτρα και να αποφύγει κάθε εκτίμηση βάσει μεταγενέστερης κατάστασης ([67]). Συγκεκριμένα, κατά το Γενικό Δικαστήριο, «η ανάλυση του βαθμού κινδύνου αύξησης των απαιτήσεων, κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης των πιστωτών στο πλαίσιο της συνέλευσης της 26ης Ιανουαρίου 2011 [...] δεν προέκυπτε από την προσβαλλόμενη απόφαση» ([68]).

(111) Οι δύο δημόσιοι πιστωτές που διέτρεχαν κίνδυνο αυξημένων απαιτήσεων ήταν το Ταμείο Περιβάλλοντος και ο δήμος Nováky (βλ. αιτιολογική σκέψη 24). Ωστόσο, ως επί το πλείστον, οι πρόσθετες απαιτήσεις που προέκυψαν κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης δεν συνδέονταν άμεσα με τις δραστηριότητες της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης, αλλά με την πρώτη περίοδο πτώχευσης (βλ. αιτιολογική σκέψη 130 και επόμενες, καθώς και αιτιολογικές σκέψεις 141 και επόμενες). Επιπλέον, τόσο ο δήμος Nováky όσο και το Ταμείο Περιβάλλοντος έπρεπε να ήταν σε θέση να προβλέψουν τη συσσώρευση πρόσθετων απαιτήσεων κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης. Τα ποσά αυτά συνδέονταν με φόρους και τέλη, έτσι ώστε το ποσό να μπορεί να προσεγγιστεί εύκολα, δεδομένου ότι επρόκειτο για ετήσιες επαναλαμβανόμενες πληρωμές. Ως εκ τούτου, κατά τη λήψη της απόφασής τους σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ στις 26 Ιανουαρίου 2011, ο κίνδυνος αύξησης των απαιτήσεών τους έναντι της NCHZ πρέπει να ήταν γνωστός στους εν λόγω πιστωτές. Ειδικότερα, θα μπορούσαν να αντλήσουν την επικινδυνότητα από την παρουσίαση της διοίκησης, η οποία περιείχε εκτίμηση της μείωσης των εσόδων στον δήμο Nováky και στο κράτος σε περίπτωση διακοπής της λειτουργίας της NCHZ (βλ. αιτιολογική σκέψη 32), και η οποία θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι υποδεικνύει ποιες πρόσθετες απαιτήσεις (και σε τι ποσό) θα δημιουργούνταν στον δήμο Nováky και στο Ταμείο Περιβάλλοντος, σε περίπτωση που η NCHZ συνέχιζε τις

([65]) Βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950, σκέψεις 216-217.

([66]) Βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950, σκέψεις 216-217.

([67]) Βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950, σκέψη 218.

([68]) Βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950, σκέψη 221.
Ως «προσβαλλόμενη απόφαση» νοείται η «αρχική απόφαση», όπως χρησιμοποιείται στην παρούσα απόφαση.

δραστηριότητές της. Ομοίως, δεν μπορούσαν να αγνοήσουν το γεγονός ότι, σε σύγκριση με το πιθανό ενδεχόμενο απώλειας όλων των προπτωχευτικών απαιτήσεών τους σε περίπτωση εκκαθάρισης, οι πρόσθετες απαιτήσεις θα ήταν περιορισμένης εμβέλειας. Επίσης, και οι δύο πιστωτές θα πρέπει να είχαν επίγνωση της προτιμησιακής μεταχείρισης που θα είχαν αυτές οι πρόσθετες (δηλαδή μεταπτωχευτικές) απαιτήσεις. Έτσι, η οικονομική ανάλυση, η οποία συμπληρώθηκε από την παρουσίαση της διοίκησης, ήταν πράγματι ενημερωμένη και αποτελούσε έγκυρη βάση για τη λήψη της απόφασής τους.

(112) Όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 19, η επιτροπή πιστωτών απαρτιζόταν από έναν δημόσιο και τέσσερις ιδιώτες μη ενέγγυους πιστωτές, όλους τους μη ενέγγυους προπτωχευτικούς πιστωτές, από τους οποίους όλοι υποστήριξαν την πρόταση συνέχισης των δραστηριοτήτων. Όπως εξηγείται περαιτέρω στην αιτιολογική σκέψη 37, βάσει του πτωχευτικού νόμου, τα μέλη της επιτροπής πιστωτών ήταν υποχρεωμένα να ενεργούν προς το κοινό συμφέρον όλων των μη ενέγγυων πιστωτών. Αυτό σημαίνει ότι ήταν υποχρεωμένοι να ενεργούν προς το συμφέρον όλων των μη ενέγγυων προπτωχευτικών πιστωτών και όχι μόνο προς το συμφέρον εκείνων που εκπροσωπούνταν στην επιτροπή πιστωτών. Ως εκ τούτου, ελλείψει αποδείξεων περί του αντιθέτου, αποδεικνύεται ότι η απόφαση να συνεχιστεί η λειτουργία της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης ήταν προς το συμφέρον των μη ενέγγυων προπτωχευτικών πιστωτών.

(113) Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα της AlzChem AG ότι η ψήφος των δημόσιων πιστωτών στην οικεία επιτροπή επηρέασε τους ιδιώτες πιστωτές, οι οποίοι είναι μέλη της εν λόγω επιτροπής. Το Δικαστήριο επισήμανε ότι η AlzChem AG δεν προσκόμισε καμία απόδειξη για να στηρίξει τον ισχυρισμό της και ότι οι ιδιώτες πιστωτές πρέπει να θεωρηθεί ότι έχουν ενεργήσει προς το συμφέρον τους ([69]).

4.3.2. *Απουσία οικονομικού πλεονεκτήματος από καθέναν από τους μεμονωμένους δημόσιους πιστωτές της NCHZ*

(114) Η Επιτροπή αξιολόγησε χωριστά για καθέναν από τους δημόσιους πιστωτές που αποτελούσαν μέρος του αρμόδιου οργάνου (βλ. αιτιολογική σκέψη 21) την ατομική τους κατάσταση και αν η συμπεριφορά τους πληρούσε το κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή, πρέπει να εξετάζεται η ατομική κατάσταση των δημόσιων πιστωτών και να λαμβάνονται υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, ιδίως βάσει της ιδιότητάς του ως προνομιούχου ή μη ενέγγυου πιστωτή· Ως εκ τούτου, οι δημόσιοι πιστωτές δεν θα πρέπει να θεωρούνται ενιαία οντότητα ([70]). Επιπλέον, το Δικαστήριο τόνισε την ανάγκη να ληφθεί υπόψη ένας ιδιώτης πιστωτής ο οποίος βρισκόταν σε κατάσταση όσο το δυνατόν παραπλήσια με εκείνη του δημόσιου πιστωτή και επιδίωξε να επιτύχει την είσπραξη των ποσών που του όφειλε ο οφειλέτης.

(115) Η Επιτροπή δεν αξιολογεί την κατάσταση των δημόσιων πιστωτών που δεν ανήκαν στο αρμόδιο όργανο, ιδίως της Εταιρείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και της Εταιρείας Γενικής Ασφάλισης Υγείας, οι οποίοι ήταν οι δημόσιοι πιστωτές με τα υψηλότερα ποσά απαιτήσεων που προέκυψαν στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας (βλ. πίνακα 1, αιτιολογική σκέψη 24). Οι εν λόγω πιστωτές δεν μπορούσαν να παρέμβουν άμεσα στη διαδικασία λήψης απόφασης σχετικά με τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ και, ως εκ τούτου, δεν είχαν άμεσο λόγο για την απόφαση σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ (βλ. αιτιολογική σκέψη 44). Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα επιχειρήματα της AlzChem ότι i) η Εταιρεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορούσε και όφειλε να παρέμβει ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου προκειμένου να αμφισβητήσει τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ και ότι ii) το γεγονός ότι η εταιρεία αυτή χρησιμοποίησε όλα τα μέσα που είχε στη διάθεσή της για να αποφύγει περαιτέρω ζημίες δεν απαλλάσσει τη

([69]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950, σκέψη 143.

([70]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950, σκέψεις 188, 190 και 192 (βλ. αποσπάσματα κατωτέρω). Βλ. επίσης απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2002, HAMSA κατά Επιτροπής, T-152/99, ECLI:EU:T:2002:188, σκέψεις 166 έως 172· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2011, Buczek Automotive κατά Επιτροπής, T-1/08, ECLI:EU:T:2011:216, σκέψη 84.
Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι: «[...] όπως προκύπτει από την απόφαση της 11ης Ιουλίου 2002, HAMSA κατά Επιτροπής (T-152/99, EU:T:2002:188), και ειδικότερα από τις σκέψεις της 166 έως 172, ο δικαστής της Ένωσης προέκρινε την εξέταση της ατομικής καταστάσεως των δημόσιων πιστωτών, ιδίως αναλόγως της ιδιότητάς τους ως εγχειρόγραφων ή προνομιούχων πιστωτών, προκειμένου να καθοριστεί, κατ' ουσίαν, εάν η επιλογή τους έβαινε πέραν αυτού που δικαιολογείται από τις εμπορικές απαιτήσεις ή αν μπορούσε να εξηγηθεί από τη βούληση να χορηγηθεί πλεονέκτημα στη συγκεκριμένη επιχείρηση. Συνεπώς, ο δικαστής της Ένωσης έκρινε ότι οι δημόσιοι πιστωτές δεν έπρεπε να θεωρηθούν ως ενιαία οντότητα, αλλά ότι έπρεπε να λάβει υπόψη τις συγκεκριμένες ιδιότητές τους.». Επίσης, «[…] επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το σκεπτικό της αποφάσεως της 11ης Ιουλίου 2002, HAMSA κατά Επιτροπής (T-152/99, EU:T:2002:188, σκέψεις 168 και 170), περιελήφθη αυτούσιο στην απόφαση της 17ης Μαΐου 2011, Buczek Automotive κατά Επιτροπής (T-1/08, EU:T:2011:216, σκέψη 84).». Τέλος, «[…] το Δικαστήριο επισήμανε την ανάγκη να λαμβάνεται υπόψη, κατά την εφαρμογή της αρχής του ιδιώτη πιστωτή, ο ιδιώτης πιστωτής που βρίσκεται σε κατάσταση κατά το δυνατόν πλησιέστερη εκείνης του δημόσιου πιστωτή και που επιδιώκει την είσπραξη των ποσών τα οποία του οφείλει δανειστής που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες, πράγμα που σημαίνει ότι το κράτος δεν πρέπει να θεωρείται ως ενιαίος πιστωτής, στον οποίο συγκεντρώνονται όλοι οι συγκεκριμένοι δημόσιοι πιστωτές.».

Σλοβακική Δημοκρατία από την ευθύνη της να αποφύγει τη συσσώρευση των απαιτήσεών της με άλλα μέσα ([71]). Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι από τις διατάξεις του πτωχευτικού νόμου, και ιδίως από το άρθρο 83 παράγραφος 4 του εν λόγω νόμου, δεν προκύπτει ότι, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, η Εταιρεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορούσε να παρέμβει στη διαδικασία λήψης απόφασης σχετικά με τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου και, ως εκ τούτου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Εταιρεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων δεν είχε σχετική δυνατότητα παρέμβασης ([72]).

4.3.2.1. Σλοβακική Τράπεζα Εγγυήσεων και Ανάπτυξης

(116) Η Σλοβακική Τράπεζα Εγγυήσεων και Ανάπτυξης (στο εξής: τράπεζα) ήταν ένας από τους έξι ενέγγυους πιστωτές της NHCZ με εξασφαλισμένη προπτωχευτική απαίτηση ύψους περίπου 750 000 EUR βάσει δανειακής σύμβασης.

(117) Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 108, η τράπεζα δεν είχε ενεργές εμπορικές σχέσεις με την NCHZ κατά τη διάρκεια της περιόδου πτώχευσης. Δεν είχε μεταπτωχευτικές απαιτήσεις έναντι της NCHZ ούτε υπήρχε κίνδυνος να αυξηθούν οι απαιτήσεις της λόγω της συνέχισης της λειτουργίας της NHCZ: οι απαιτήσεις της δεν μπορούσαν να αυξηθούν αποκλειστικά λόγω της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ.

(118) Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι η οικονομική ανάλυση και η παρουσίαση της διοίκησης της NCHZ, οι οποίες ήταν στη διάθεση της τράπεζας κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης τον Ιανουάριο του 2011, αποτέλεσαν έγκυρη βάση για τη στήριξη της τράπεζας προς την απόφαση. Όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 101 έως 104, από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ και η πώλησή της ως λειτουργούσας επιχείρησης με διαθέσιμο ενδιαφερόμενο αγοραστή (αιτιολογική σκέψη 103) ήταν προς το συμφέρον των πιστωτών και, ως εκ τούτου, και της τράπεζας.

(119) Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι i) από τα μέσα Δεκεμβρίου του 2010 οι μη ικανοποιηθείσες απαιτήσεις που προέκυψαν από τη λειτουργία της NCHZ κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης, οι οποίες είχαν προτεραιότητα έναντι των προπτωχευτικών απαιτήσεων, ανέρχονταν στο ποσό των 16 εκατ. EUR περίπου (αιτιολογική σκέψη 33) και ii) σχεδόν όλα τα έσοδα (ανάλογα με ένα σενάριο) από την πώληση των περιουσιακών στοιχείων της NCHZ θα έπρεπε να καλύψουν το κόστος της διακοπής των δραστηριοτήτων της NCHZ (αιτιολογική σκέψη 34). Το γεγονός αυτό μείωσε σημαντικά την πιθανότητα ικανοποίησης των προπτωχευτικών απαιτήσεων σε ένα σενάριο εκκαθάρισης.

(120) Με βάση τα ανωτέρω, ήταν αναμενόμενο ότι καμία από τις προπτωχευτικές απαιτήσεις της τράπεζας δεν θα είχε ικανοποιηθεί σε περίπτωση εκκαθάρισης. Ως εκ τούτου, η Σλοβακική Τράπεζα Εγγυήσεων και Ανάπτυξης με βάση τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της εκείνη την περίοδο θα μπορούσε να θεωρήσει ότι θα τη συνέφερε περισσότερο η συνέχιση των δραστηριοτήτων σε σύγκριση με την απώλεια όλων των απαιτήσεών της σε περίπτωση εκκαθάρισης.

(121) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι η απόφαση της Σλοβακικής Τράπεζας Εγγυήσεων και Ανάπτυξης να στηρίξει τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ θα είχε ληφθεί επίσης από έναν λογικό και επιμελή ιδιώτη πιστωτή και, ως εκ τούτου, ήταν σύμφωνη με την αγορά.

4.3.2.2. Το Ταμείο Εθνικής Περιουσίας

(122) Το Ταμείο Εθνικής Περιουσίας ήταν ενέγγυος πιστωτής της NHCZ με προπτωχευτική απαίτηση έναντι της NHCZ ύψους περίπου 17,85 εκατ. EUR βάσει υποχρεώσεων που σχετίζονταν με ιδιωτικοποιήσεις. Ταυτόχρονα, ήταν ο μόνος δημόσιος πιστωτής στην επιτροπή των πιστωτών που εκπροσωπούσε τους μη ενέγγυους πιστωτές, μαζί με τέσσερις ιδιώτες μη ενέγγυους πιστωτές (βλ. αιτιολογική σκέψη 19).

(123) Όλοι οι μη ενέγγυοι προπτωχευτικοί πιστωτές στην επιτροπή πιστωτών, συμπεριλαμβανομένου του Ταμείου Εθνικής Περιουσίας, υποστήριξαν τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ, και είχαν τη νομική υποχρέωση να ενεργήσουν προς το συμφέρον όλων των μη ενέγγυων προπτωχευτικών πιστωτών, όχι μόνον εκείνων που ήταν παρόντες στην επιτροπή πιστωτών. Ταυτόχρονα, το Ταμείο Εθνικής Περιουσίας, ως επίσης ενέγγυος πιστωτής, τάχθηκε υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της.

([71]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950, σκέψεις 145-152.

([72]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem AG κατά Επιτροπής, T-284/15, ECLI:EU:T:2018:950, σκέψεις 151-152.

(124) Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 108, το Ταμείο Εθνικής Περιουσίας δεν είχε ενεργές εμπορικές σχέσεις με την NCHZ κατά τη διάρκεια της περιόδου πτώχευσης. Δεν είχε μεταπτωχευτικές απαιτήσεις έναντι της NCHZ ούτε υπήρχε κίνδυνος να αυξηθούν οι απαιτήσεις του λόγω της συνέχισης της λειτουργίας της NHCZ: οι απαιτήσεις του δεν μπορούσαν να αυξηθούν αποκλειστικά λόγω της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ.

(125) Στο πλαίσιο αυτό, η οικονομική ανάλυση και η παρουσίαση της διοίκησης της NCHZ, οι οποίες ήταν στη διάθεση του Ταμείου Εθνικής Περιουσίας κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης τον Ιανουάριο του 2011, αποτέλεσαν έγκυρη βάση για τη στήριξή του προς την απόφαση. Όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 101 έως 104, από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ και η πώλησή της ως λειτουργούσας επιχείρησης με διαθέσιμο ενδιαφερόμενο αγοραστή (αιτιολογική σκέψη 103) ήταν προς το συμφέρον των πιστωτών και, ως εκ τούτου, και του Ταμείου Εθνικής Περιουσίας.

(126) Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι i) από τα μέσα Δεκεμβρίου του 2010 οι μη ικανοποιηθείσες απαιτήσεις που προέκυψαν από τη λειτουργία της NCHZ κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης, οι οποίες είχαν προτεραιότητα έναντι των προπτωχευτικών απαιτήσεων, ανέρχονταν στο ποσό των 16 εκατ. EUR περίπου (αιτιολογική σκέψη 33) και ii) σχεδόν όλα τα έσοδα (ανάλογα με ένα σενάριο) από την πώληση των περιουσιακών στοιχείων της NCHZ θα έπρεπε να καλύψουν το κόστος της διακοπής των δραστηριοτήτων της NCHZ (αιτιολογική σκέψη 34). Το γεγονός αυτό μείωσε σημαντικά την πιθανότητα ικανοποίησης των προπτωχευτικών απαιτήσεων σε ένα σενάριο εκκαθάρισης.

(127) Με βάση τα ανωτέρω, οποιοσδήποτε υποθετικός πιστωτής στην ίδια κατάσταση θα μπορούσε εύλογα να αναμένει ότι καμία από τις προπτωχευτικές απαιτήσεις του Ταμείου Εθνικής Περιουσίας δεν θα είχε ικανοποιηθεί σε περίπτωση εκκαθάρισης. Ως εκ τούτου, το Ταμείο Εθνικής Περιουσίας με βάση τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή του εκείνη την περίοδο θα μπορούσε εύλογα να θεωρήσει ότι θα το συνέφερε περισσότερο η συνέχιση των δραστηριοτήτων σε σύγκριση με την απώλεια όλων των απαιτήσεών του σε περίπτωση εκκαθάρισης.

(128) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι η απόφαση του Ταμείου Εθνικής Περιουσίας να ταχθεί υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ θα είχε ληφθεί επίσης από έναν λογικό και επιμελή ιδιώτη πιστωτή και, ως εκ τούτου, ήταν σύμφωνη με την αγορά.

4.3.2.3. Το Ταμείο Περιβάλλοντος

(129) Το Ταμείο Περιβάλλοντος ήταν ενέγγυος πιστωτής της NHCZ με εξασφαλισμένη προπτωχευτική απαίτηση έναντι της NHCZ ύψους περίπου 950 000 EUR βάσει δανειακής σύμβασης και μη εξασφαλισμένη προπτωχευτική απαίτηση ύψους περίπου 70 000 EUR (βλ. πίνακα 2, αιτιολογική σκέψη 25).

(130) Όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 108 και 111, το Ταμείο Περιβάλλοντος ήταν εκτεθειμένο στον κίνδυνο να αναλάβει αυξημένες υποχρεώσεις λόγω της συνέχισης της λειτουργίας της NHCZ και ανέλαβε πρόσθετες υποχρεώσεις τόσο κατά την πρώτη όσο και κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης.

(131) Οι απαιτήσεις του Ταμείου Περιβάλλοντος που προέκυψαν μετά την κήρυξη πτώχευσης της NCHZ οφείλονταν στη μερική μη καταβολή του ετήσιου τέλους για την ατμοσφαιρική ρύπανση. Σύμφωνα με τις ισχύουσες νομικές απαιτήσεις, τα τέλη επιβλήθηκαν σε βιομηχανικούς φορείς για τα προηγούμενα έτη ([73]), με βάση την ποσότητα των ατμοσφαιρικών ρύπων που εξέπεμψε η συγκεκριμένη μονάδα κατά το προηγούμενο έτος.

(132) Από την επίσημη έρευνα προέκυψε ότι το τέλος ατμοσφαιρικής ρύπανσης το 2010, το οποίο επιβλήθηκε για λογαριασμό του Ταμείου Περιβάλλοντος τον Μάιο του 2010 για την ατμοσφαιρική ρύπανση το 2009, ορίστηκε σε 192 454 EUR και, έως το τέλος του 2010 (λήξη της πρώτης περιόδου πτώχευσης), οι απαιτήσεις μετά την πτώχευση ανήλθαν σε 222 954 EUR λόγω της μερικής μη καταβολής του ετήσιου τέλους για την ατμοσφαιρική ρύπανση (βλ. αιτιολογική σκέψη 26). Ωστόσο, οι απαιτήσεις αυτές δεν ήταν αποτέλεσμα της λειτουργίας της NCHZ υπό καθεστώς πτώχευσης κατά το έτος 2010, αλλά το 2009 όταν η λειτουργία της NCHZ εξασφαλίστηκε βάσει νόμου.

(133) Η Επιτροπή επισημαίνει, πρώτον, ότι το ύψος των τελών ατμοσφαιρικής ρύπανσης ήταν σε μεγάλο βαθμό προβλέψιμο, δεδομένου ότι συνδεόταν με το επίπεδο λειτουργίας της επιχείρησης. Δεύτερον, τα δημόσια τέλη που προέκυψαν από τη λειτουργία της επιχείρησης υπό καθεστώς πτώχευσης εξοφλήθηκαν κατά προτεραιότητα έναντι των προπτωχευτικών απαιτήσεων.

([73]) Αυτό προκύπτει από τον νόμο αριθ. 401/1998 περί ρύπανσης, όπως τροποποιήθηκε.

(134) Ως εκ τούτου, και το 2011 αναμενόταν ότι η NCHZ θα είχε αναλάβει πρόσθετες υποχρεώσεις λόγω ατμοσφαιρικής ρύπανσης (για το έτος 2010), ακόμη και αν οι πιστωτές είχαν αποφασίσει υπέρ της εκκαθάρισης το 2011. Επιπλέον, δεδομένου ότι ακόμη και στο σενάριο εκκαθάρισης η παραγωγή δεν θα μπορούσε να διακοπεί αμέσως, η NCHZ θα εξακολουθούσε να εκπέμπει ρύπους ακόμη και αν είχε υποστηριχθεί το σενάριο εκκαθάρισης, οπότε θα έπρεπε να καταβάλει τέλη εκπομπών ακόμη και το 2012. Λαμβάνοντας υπόψη την ύπαρξη σημαντικών προπτωχευτικών απαιτήσεων, ήταν συνετή η απόφαση του Ταμείου Περιβάλλοντος να ψηφίσει υπέρ της περαιτέρω λειτουργίας του οφειλέτη του.

(135) Με βάση τα ανωτέρω, είτε στην περίπτωση της εκκαθάρισης είτε της συνέχισης των δραστηριοτήτων και της πώλησής της ως λειτουργούσας επιχείρησης, η NCHZ θα είχε αναλάβει πρόσθετες υποχρεώσεις όσον αφορά την ατμοσφαιρική ρύπανση το 2011, και πιθανόν το 2012 η φορολογική υποχρέωση θα ήταν η ίδια για την εν λόγω περίοδο και η μη καταβληθείσα φορολογική υποχρέωση θα ήταν πιθανότατα στο ίδιο εύρος, διότι δεν θα επαρκούσαν επαρκή κεφάλαια ακόμη και σε περίπτωση πώλησής της ως λειτουργούσας επιχείρησης για την κάλυψη του συνόλου των φορολογικών οφειλών.

(136) Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι i) από τα μέσα Δεκεμβρίου του 2010 οι μη ικανοποιηθείσες απαιτήσεις που προέκυψαν από τη λειτουργία της NCHZ κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης, οι οποίες είχαν προτεραιότητα έναντι των προπτωχευτικών απαιτήσεων, ανέρχονταν στο ποσό των 16 εκατ. EUR περίπου (αιτιολογική σκέψη 33) και ii) σχεδόν όλα τα έσοδα (ανάλογα με ένα σενάριο) από την πώληση των περιουσιακών στοιχείων της NCHZ θα έπρεπε να καλύψουν το κόστος της διακοπής των δραστηριοτήτων της NCHZ (αιτιολογική σκέψη 34). Το γεγονός αυτό μείωσε σημαντικά την πιθανότητα ικανοποίησης των προπτωχευτικών απαιτήσεων σε ένα σενάριο εκκαθάρισης.

(137) Με βάση τα ανωτέρω, ήταν ευλόγως αναμενόμενο ότι καμία από τις προπτωχευτικές απαιτήσεις του Ταμείου Περιβάλλοντος δεν θα είχε ικανοποιηθεί σε περίπτωση εκκαθάρισης. Ως εκ τούτου, το Ταμείο Περιβάλλοντος με βάση τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή του εκείνη την περίοδο θα μπορούσε να θεωρήσει ότι θα το συνέφερε περισσότερο η συνέχιση των δραστηριοτήτων σε σύγκριση με την απώλεια όλων των απαιτήσεών του σε περίπτωση εκκαθάρισης.

(138) Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί περαιτέρω ότι η οικονομική ανάλυση και η παρουσίαση της διοίκησης της NCHZ, οι οποίες ήταν στη διάθεση του Ταμείου Περιβάλλοντος κατά τον χρόνο ψηφοφορίας τον Ιανουάριο του 2011, αποτέλεσαν έγκυρη βάση για την ψήφο του. Όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 101 έως 104, και από τα δύο αυτά έγγραφα προκύπτει ότι η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ και η πώλησή της ως λειτουργούσας επιχείρησης με διαθέσιμο ενδιαφερόμενο αγοραστή (αιτιολογική σκέψη 103) ήταν προς το συμφέρον των πιστωτών και, ως εκ τούτου, και του Ταμείου Περιβάλλοντος. Ως εκ τούτου, το Ταμείο Περιβάλλοντος, του οποίου οι πρόσθετες απαιτήσεις κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης αναμενόταν να είναι μικρότερες από την προπτωχευτική απαίτηση, είχε βάσιμους λόγους να στηρίξει την απόφασή του στην οικονομική ανάλυση του συνδίκου μαζί με την παρουσίαση της διοίκησης.

(139) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η απόφαση του Ταμείου Περιβάλλοντος να ταχθεί υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ θα είχε ληφθεί επίσης από έναν λογικό και επιμελή ιδιώτη πιστωτή και, ως εκ τούτου, ήταν σύμφωνη με την αγορά.

4.3.2.4. Ο δήμος Nováky

(140) Ο δήμος Nováky ήταν ενέγγυος πιστωτής της NHCZ με προπτωχευτική απαίτηση έναντι της NCHZ βάσει της καταχώρισης εμπράγματου δικαιώματος σχετιζόμενου με φόρο ακίνητης περιουσίας ύψους περίπου 43 781 EUR.

(141) Όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 108 και 111, ο δήμος Nováky ήταν εκτεθειμένος στον κίνδυνο να επιβαρυνθεί η NCHZ με αυξημένες υποχρεώσεις κατά την περίοδο της πτώχευσης, ενώ μάλιστα, στην πραγματικότητα, η NCHZ ανέλαβε πρόσθετες υποχρεώσεις που σχετίζονταν κυρίως με την υποχρέωση καταβολής φόρου ακίνητης περιουσίας.

(142) Οι απαιτήσεις του δήμου Nováky που προέκυψαν μετά την κήρυξη πτώχευσης της NCHZ οφείλονταν στη μερική μη καταβολή των ετήσιων φόρων ακίνητης περιουσίας. Σύμφωνα με τις ισχύουσες νομικές απαιτήσεις, οι φόροι επιβλήθηκαν για το δεδομένο έτος ([74]) με βάση την έκταση του οικοπέδου και των κτιρίων (χωριστά για τις διάφορες κατηγορίες).

([74]) Αυτό προκύπτει από τον νόμο αριθ. 582/2004 περί τοπικών φόρων, όπως τροποποιήθηκε.

(143) Η κύρια απαίτηση του δήμου Nováky έναντι της NCHZ κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης, ήταν ο φόρος ακίνητης περιουσίας για το έτος 2010 (ο οποίος επιβλήθηκε τον Μάρτιο του 2010) που ορίστηκε σε 523 793 EUR (βλ. αιτιολογική σκέψη 27). Δεδομένης της φύσης της απαίτησης αυτής ως δημόσιου φόρου, η απαίτηση αυτή εξοφλήθηκε κατά προτεραιότητα και ικανοποιήθηκε εν μέρει κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης. Έως το τέλος του 2010, δηλαδή κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης, οι απαιτήσεις μετά την πτώχευση ανέρχονταν στο ποσό των 29 762 EUR (κυρίως η υποχρέωση της NCHZ όσον αφορά τον φόρο ακίνητης περιουσίας) (βλ. αιτιολογική σκέψη 27).

(144) Στην παρουσίαση της διοίκησης περιγράφονται τα έσοδα τα οποία ο δήμος Nováky θεωρήθηκε ότι θα έχανε, εάν η NCHZ έπαυε τις δραστηριότητές της, ύψους περίπου 572 000 EUR ετησίως (αιτιολογική σκέψη 32), τα οποία, από την άλλη πλευρά, μπορούν να θεωρηθούν ότι αντιστοιχούν στην εκτίμηση πρόσθετων απαιτήσεων που επρόκειτο να προκύψουν κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης.

(145) Κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης, ήταν γνωστό ότι το ποσό του φόρου που όφειλε η NCHZ στον δήμο Nováky ήταν απαιτητό και πληρωτέο σε ετήσια βάση, και δεν εξαρτιόταν από τη λειτουργία της NCHZ, αλλά βασιζόταν αποκλειστικά στην έκταση του οικοπέδου και των κτιρίων που είχε στην κυριότητά της. Ως εκ τούτου, αναμενόταν ότι η ανεξόφλητη φορολογική υποχρέωση θα ήταν η ίδια σε περίπτωση είτε εκκαθάρισης είτε πώλησης ως λειτουργούσας επιχείρησης, καθώς δεν θα υπήρχαν επαρκή κεφάλαια για την κάλυψη του συνόλου των φορολογικών υποχρεώσεων που οφείλονταν σε άλλες παράλληλες απαιτήσεις των μεταπτωχευτικών πιστωτών.

(146) Επίσης, ήταν απίθανο να μεταβληθεί σημαντικά η έκταση γης που ανήκει στην NCHZ κατά τη διάρκεια της υπό εξέταση χρονικής περιόδου. Το ενδεχόμενο πώλησης γης ήταν πολύ μικρό, κυρίως λόγω της σημαντικής περιβαλλοντικής επιβάρυνσης και της παρουσίας βαριάς χημικής βιομηχανίας στη γη. Θα ήταν άκρως υποθετικό να θεωρηθεί ότι ένας αγοραστής θα είχε αποκτήσει το σύνολο ή μέρος του χώρου και θα είχε καταβάλει μέρος τουλάχιστον του φόρου ακίνητης περιουσίας. Ως εκ τούτου, από την άποψη του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή, η λειτουργία της NCHZ δεν θα επηρέαζε τις οφειλές της προς τον δήμο Nováky.

(147) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή επισημαίνει, πρώτον, ότι το ποσό των φόρων ακίνητης περιουσίας ήταν σε μεγάλο βαθμό προβλέψιμο, δεδομένου ότι συνδεόταν με την έκταση των οικοπέδων και των κτιρίων που καταλάμβανε η επιχείρηση. Δεύτερον, οι φόροι που προέκυψαν από τη λειτουργία της επιχείρησης υπό καθεστώς πτώχευσης εξοφλήθηκαν κατά προτεραιότητα έναντι των προπτωχευτικών απαιτήσεων.

(148) Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι i) από τα μέσα Δεκεμβρίου του 2010 οι μη ικανοποιηθείσες απαιτήσεις που προέκυψαν από τη λειτουργία της NCHZ κατά την πρώτη περίοδο πτώχευσης, οι οποίες είχαν προτεραιότητα έναντι των προπτωχευτικών απαιτήσεων, ανέρχονταν στο ποσό των 16 εκατ. EUR περίπου (αιτιολογική σκέψη 33) και ii) σχεδόν όλα τα έσοδα (ανάλογα με ένα σενάριο) από την πώληση των περιουσιακών στοιχείων της NCHZ θα έπρεπε να καλύψουν το κόστος της διακοπής των δραστηριοτήτων της NCHZ (αιτιολογική σκέψη 34). Το γεγονός αυτό μείωσε σημαντικά την πιθανότητα ικανοποίησης των προπτωχευτικών απαιτήσεων σε ένα σενάριο εκκαθάρισης.

(149) Στο πλαίσιο αυτό, η οικονομική ανάλυση και η παρουσίαση της διοίκησης της NCHZ, οι οποίες ήταν στη διάθεση του δήμου Nováky τον Ιανουάριο του 2011, αποτέλεσαν έγκυρη βάση για τη στήριξή του προς την απόφαση. Όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 101 έως 104, από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ και η πώλησή της ως λειτουργούσας επιχείρησης με διαθέσιμο ενδιαφερόμενο αγοραστή (αιτιολογική σκέψη 103) ήταν προς το συμφέρον των πιστωτών και, ως εκ τούτου, και του δήμου Nováky.

(150) Ως εκ τούτου, δεδομένης της πιθανής απώλειας όλων των προπτωχευτικών απαιτήσεων σε περίπτωση εκκαθάρισης, του ελάχιστου ενδεχόμενου πώλησης γης λόγω του υψηλού περιβαλλοντικού κόστους που συνδέεται με τη γη, σε συνδυασμό με την αναπόφευκτη αύξηση των μη καταβληθέντων φόρων για σημαντικό χρονικό διάστημα (άνω του ενός έτους) ακόμη και σε περίπτωση εκκαθάρισης, ήταν εύλογο για τον δήμο Nováky να στηρίξει τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ.

(151) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η απόφαση του δήμου Nováky να ψηφίσει υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ ήταν σύμφωνη με την αγορά.

4.3.3. *Συμπέρασμα σχετικά με την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος*

(152) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι η συμπεριφορά των διαφόρων δημόσιων φορέων ήταν σύμφωνη με το κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή.

(153) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η NCHZ δεν επωφελήθηκε από πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών της το οποίο δεν θα είχε αποκομίσει υπό κανονικές συνθήκες αγοράς κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης, όταν ο νόμος για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας δεν ήταν πλέον εφαρμοστέος και η NCHZ συνέχισε τη λειτουργία της βάσει της απόφασης του αρμόδιου οργάνου.

(154) Σε κάθε περίπτωση, δεδομένου ότι οι δημόσιοι πιστωτές που συμμετείχαν στη διαδικασία λήψης απόφασης του αρμόδιου οργάνου συμπεριφέρθηκαν όπως οποιοσδήποτε άλλος φορέας της αγοράς, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν είναι αναγκαίο να εξεταστεί περαιτέρω αν η απόφαση των δημόσιων πιστωτών ήταν ή όχι pari passu, δηλαδή αν ελήφθη υπό τους ίδιους όρους και τις ίδιες προϋποθέσεις με τους ιδιώτες πιστωτές που βρίσκονταν σε συγκρίσιμη κατάσταση. Πράγματι, οι εν λόγω πιστωτές δεν βρίσκονταν στην ίδια κατάσταση. Επιπλέον, από τη στιγμή που μπορεί να διαπιστωθεί αν παρέχεται οικονομικό πλεονέκτημα, δεν είναι αναγκαίο να εξακριβωθεί περαιτέρω αν η συμπεριφορά του εν λόγω δημόσιου φορέα έγινε υπό συνθήκες pari passu ([75]). Εάν η παρέμβαση των δημόσιων φορέων δεν πραγματοποιείται υπό συνθήκες pari passu με εκείνη των ιδιωτικών φορέων, αυτό δεν σημαίνει αυτομάτως ότι η συναλλαγή δεν συμμορφώνεται με τους όρους της αγοράς και η συμμόρφωση με τους όρους της αγοράς μπορεί να αξιολογηθεί με άλλες μεθόδους ([76]). Ως εκ τούτου, δεν χρειάζεται να βασιστεί κανείς σε εξέταση των συνθηκών pari passu, καθώς η απουσία οικονομικού πλεονεκτήματος και η συμμόρφωση με τους όρους της αγοράς στην περίπτωση των πιστωτών της NCHZ αποδεικνύεται με άλλα μέσα.

5. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(155) Με βάση τα ανωτέρω, μετά την εκ νέου αξιολόγηση του μέτρου υπέρ της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο πτώχευσης, η οποία αποτέλεσε αντικείμενο της απόφασης για την κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας, η οποία αναφέρεται στην υποσημείωση 1 της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το μέτρο δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση του αρμόδιου οργάνου να δώσει εντολή στον σύνδικο πτώχευσης να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ, η οποία εκδόθηκε ομόφωνα στις 26 Ιανουαρίου 2011 από την επιτροπή πιστωτών και τους ενέγγυους πιστωτές και κατέστη δεσμευτική στις 17 Φεβρουαρίου 2011 από το πτωχευτικό δικαστήριο που ενεργεί ως μέλος του αρμόδιου οργάνου μετά τη λήξη ισχύος του νόμου για τις εταιρείες στρατηγικής σημασίας στις 31 Δεκεμβρίου 2010, δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Σλοβακική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 14 Ιουνίου 2021.

Για την Επιτροπή
Margrethe VESTAGER
Μέλος της Επιτροπής

([75]) Απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, SNCM και Γαλλία κατά Corsica Ferries France, C-533/12 P και C-536/12 P, ECLI:EU:C:2014:2142, σκέψη 54. Βλ. επίσης αποφάσεις της 1ης Φεβρουαρίου 2018, Larko κατά Επιτροπής, T-423/14, ECLI:EU:T:2018:57, σκέψη 119, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2012, Corsica Ferries France κατά Επιτροπής, T-565/08, ECLI:EU:T:2012:415, σκέψη 122. Βλ. επίσης υπόθεση T-93/17 Duferco Long Products SA κατά Επιτροπής, ECLI:EU:T:2018:558, σκέψεις 99-106, στην οποία το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε τη μη συμμόρφωση της συναλλαγής με τους όρους της αγοράς, χωρίς να χρειάζεται να προβεί σε ανάλυση pari passu.

([76]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2014, Sarc κατά Επιτροπής, T-488/11, ECLI:EU:T:2014:497, σκέψη 98. Βλ. επίσης την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2018, Duferco Long Products SA κατά Επιτροπής, T-93/17, ECLI:EU:T:2018:558, σκέψεις 102-103.